

THEOSOPHIC JYOTI (Gujarati Monthly) RNI Registration No. GUJ/GUJ/2015/71878 Dated : 24-05-2017
Published on : 10th Date of every month

સત્યાનાસ્તિ પરો ધર્મ:

તમસો મા જ્યોતિર્ગમય

આધ્યાત્મિક આંતરદૃષ્ટિ પ્રેરતું પોષતું અને પ્રકુલ્પાવતું સામાચિક

ગુજરાત થિયોસોફીકલ ફેડરેશનનું મુખ્યપત્ર

થિયોસોફીક જ્યોતિ THEOSOPHIC JYOTI

Editor : Harshavadan M. Sheth

Year-4

June - 2019

No. 28

અગ્રણી

1. ‘જૂન’માં જવાબદારી	શ્રી હર્પવદન શેઠ	3
2. ધી હિંદન સાઈદ ઓફ ધી થીંગ્સ (વસ્તુઓની ગૂઢભાજુ)	શ્રી ધવલ શેઠ	5
3. “સદા શીખતા રહો”	પ્રો. શ્રી એચ.જી. છીકણીવાળા	8
4. વિશ્વ શાંતિના ઉપાસક બનો	શ્રી નરસિંહભાઈ ઠાકરીયા	11
5. અગાત્યની જાહેરાત — ૧		12
6. અપરોક્ષાનુભૂતિ	શ્રી ભાર્કરભાઈ ભણી	13
7. ‘શેત પગાષ્ઠભી’ ઉજવણી કાર્યક્રમનો અહેવાલ શ્રી રમેશભાઈ ડોલીઆ		17
7. શ્રી ગુરુચરણે-કાવ્યાનુવાદ	શ્રી કનુપ્રસાદ પાઠક ‘કમલ’	18
8. શાખા સમાચાર		19
9. અગાત્યની જાહેરાત — ૨		19
10. હિમગીરી નિવાસી	સ્વ. કમલાબેન ઠક્કર	20

Price : Rs. 5/- • Yearly Subscription : Rs. 50/- (In India) • Published & Printed at : Ahmedabad

આ માસિકમાં પ્રગાટ થતી અધિકૃત જાહેરાતો માટે ગુ. થિ. ફેડરેશન જવાબદાર છે. — તંત્રી

થિયોસોફિકલ સોસાયટીના એણ ઉદ્દેશો

- (૧) પ્રજા ધર્મ જ્ઞાતિ, જ્ઞાતિ, વર્ષા કે રંગના ભેદભાવ રાખ્યા વિના માનવજ્ઞતિનું વિશ્વબંધુત્વનું એક કેન્દ્ર રચવું.
- (૨) તુલનાત્મક રીતે ધર્મ, તત્વજ્ઞાન અને વિજ્ઞાનના અભ્યાસને સમગ્રતાની દ્રષ્ટિએ ઉત્તેજન આપવું.
- (૩) કુદરતના નહિ સમજાએલા નિયમોનું અને મનુષ્યમાં રહેલી સુખુમ શક્તિઓનું સંશોધન કરવું.

ગુજરાત થિયોસોફિકલ ફેડરેશન

હરજીવન હેડ કવાર્ટસ, “હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણનગર, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧.
ફેડરેશન અંગેનો કોઈપણ પત્રયવહાર ફેડરેશન મંત્રીને અમદાવાદ લખવો.

ફેડરેશન છોદેદારો

પ્રમુખ : શ્રી નરેશભાઈ એ ત્રિવેદી

ઉપપ્રમુખ : શ્રી કાન્તીલાલ પી. પટેલ

મંત્રી : શ્રી દર્શનભાઈ સી. મોદી

સહમંત્રી : શ્રી વલ્લભભાઈ રાખોલીઆ

ખજાનચી : શ્રી રમેશચંદ્ર ડોલીઆ

ફેડરેશન દારા પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો મેળવવા માટે લખો.

→ બુક સ્ટોલ મેનેજર →

“હોમી હાઉસ” ૧૫૧૬, કૃષ્ણનગર, ભાવનગર - ૩૬૪ ૦૦૧.

નવા સભ્ય પ્રવેશ ફી	રૂ.૧૦૦/-
સભ્ય ફી	રૂ.૧૫૦/-
દંપતી સભ્ય ફી	રૂ.૨૨૫/-
૨૫ વર્ષથી ઓછી ઉમરના સભ્ય ફી	રૂ.૭૫/-
લાઇફ મેમ્બર ફી	રૂ.૩૦૦૦/-
ઈન્ડિયન થિયોસાફીસ્ટ	રૂ.૩૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	

“થિયોસોફિક જ્યોતિ”ના લવાજમના દર

ભારતમાં (વાર્ષિક)	રૂ.૫૦/-
ભારતમાં આજીવન	રૂ.૧૦૦૦/-
પરદેશમાં હવાઈ માર્ગે	રૂ.૧૦૦૦/-
પરદેશમાં હવાઈ માર્ગે આજીવન	રૂ.૫૦૦૦/-
(આજીવન મર્યાદા ૧૦ વર્ષની રહેશે.)	

“થિયોસોફિક જ્યોતિ” માટે જાહેરાતના દર

(એક વખત પ્રસિદ્ધના માટેના દર)	
કવર પેજ ટાઈટલ પાનું નં.૪	રૂ.૬૦૦-૦૦
અંદરનું કવર પેજ ટાઈટલ પાનું નં.૩	રૂ.૫૦૦-૦૦
અંદરનું આખું પાનું	રૂ.૪૦૦-૦૦
અંદરનું અરું પાનું	રૂ.૨૦૦-૦૦
સૌજન્ય પૃષ્ઠ	રૂ.૫૧-૦૦

ઉપરોક્ત જગ્યાવેલ દાન, ભેટ કે જાહેરાતનાં નાણાં ‘જી.ટી.એફ. જ્યોતિ પ્રકાશન ફંડ’ એ નામે મનીઓર્ડ કે ડીમાન્ડ પ્રાફિટથી નીચેના સરનામે મોકલવા તેમજ જ્યોતિના ટપાલ સરનામાં તથા નિયમિત ભળવા અંગેનો પત્રયવહાર નીચે જગ્યાવેલ સરનામે કરવો :-

શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

‘શેત પદ્ધ’ ૮, અપૂર્વ બંગલોઝ,
શારદા હાઈસ્કુલ પાછળ, ભૂયેંગદેવ પાસે, મેમનગર,
સોલા રોડ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૫૨.

મો. - ૯૮૨૪૦૭૩૬૭૮, ૯૦૧૬૨૨૪૮૨૫

E-mail-harshavadan_sheth@yahoo.co.uk

જ્યોતિ અંગેના પત્રયવહાર માટે પણ ઉપરના સરનામે પત્રયવહાર કરવો.

થિયોસોફિકલ સેવાસંઘ (T.O.S.)

અંગે પત્રયવહાર

શ્રી નરસિંહભાઈ એ. ઠાકરીયા

અ/૩૦૧, સનાઈ રેસીડન્સી, પણચુરામ ગાર્ડન સામે,
અડાજાણા, સુરત-૩૬૫૦૦૬

મો : ૯૮૨૬૩ ૬૨૨૪૩

(રહે.) ૦૨૬૧-૨૭૪૬૭૨૨

નોંધ : આ અંકમાં પ્રસ્તુત થતાં લેખો સાથે તંત્રીશ્રી સહમત છે તેવી માન્યતા ધરાવવી નહીં.

**‘જૂન’માં જવાબદારી
સંપાદકીય**

પ્રસ્તુતિ
શ્રી હર્ષવદન શેઠ

એક ઘડી આધી ઘડી, આધી મેં પુનિ આધ; તુલસી સોબત સંતકી, કરે કોટિ અપરાધ.

— તુલસીદાસજી

ચોવીસ મિનિટની એક ઘડી, આધી મેં પુનિ આધ એટલે છ મિનિટ. પણ જો સાચા સંતની સોબત કરવામાં આવે તો જન્મોજન્માંતરના અપરાધ બળીને ભસ્મ થઈ જાય છે અને શાશ્વત શાંતિની પ્રતીતિ થાય છે. કોઈપણ વ્યક્તિ સંતના સમાગમમાં આવે એટલે તેના જીવનમાં પરિવર્તન અવશ્ય આવે જ છે, હા. પરિવર્તનની માત્રામાં ફેરફાર રહેતો હોય છે.

મનુષ્ય જેવો સંગ કરે છે તેવી તેની અસર થાય છે. ટેવર્ષિ નારદના સત્યસંગથી લુંટારો વાલિયો વિશ્વ વંદનીય ઋષિ વાલિમકી બની ગયા. જેનું નામ સાંભળવાથી ધોળા દિવસે બજારો બંધ થઈ જતી હતી, તેને પકડવા વડોદરાના સયાજીરાવે મોટું ઈનામ આપવાની ધોષણા કરી હતી, તેવો ખૂનખાર લુંટારો, વડતાલનો જોબનપગી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને તેમના સંતોના સંગમાં આવતાં સહેજે સહેજે હાથમાં માળા, મુખમાં સ્વામિનારાયણ નામ અને કપાળમાં તિલક-ચાંદલો કરતો થઈ ગયો. માટે હંમેશા સાચા સત્પુરુષોની સોબત કરવી જોઈએ.

સમય આવી ચૂક્યો છે કે બ્રહ્મવિદ્યાના જીવંત અને સક્રિય સ્વરૂપનો વિચાર કરીએ અને અમલમાં મૂકીએ. દરરોજ ભારત સમાજ પૂજા વિધાનનાં મંત્રોનો અભ્યાસ કરીએ. ફક્ત ભારત સમાજ પૂજા યંત્રવત કરવાથી કોઈ સકારાત્મક પરિણામ પ્રાપ્ત થતું નથી. જડ કિયાકંડોને સમજ્યા વિના આયરણ કરવામાં આવે તો ધર્મયાત્રાનું ફળ પ્રાપ્ત થતું નથી. તેમાં રહેલા શાશ્વત

તત્વ સાથેનો આપણો જીવંત સંબંધ બંધાવો જોઈએ, નહિ તો અસંગની પરિસ્થિતિ સર્જાશે.

જે દશ્ય તે હું સ્વરૂપ નથી, અદશ્ય સ્વરૂપ મહારું, સ્વબુદ્ધિ છોડી આ સહુમાં, નિજ ચેતન શરણ ગ્રહું.

જૈન દર્શનની દસ્તિએ આત્મા અનંત શક્તિનો કુંભ છે. તેથી એ અનંત શક્તિની પ્રાપ્તિને કારણો વ્યક્તિએ બાધ્ય પરિસ્થિતિની વિપરિતતાને છોડીને ભીતરની પરિસ્થિતિની પ્રસન્નતાનો આનંદ મેળવવો જોઈએ. આપણી આંતરિક પ્રસન્નતાનો સંગ કરવો જોઈએ. દ્વેષ, ઈર્ષા, વેર અને સ્વાર્થ ઉત્પન્ન કરતાં તત્વો આંતરિક પ્રસન્નતા છીનવી લે છે. તેઓનો અસંગ રહેવો જોઈએ. તેવા તત્વો વારંવાર આપણા મન-બુદ્ધિ પર કઢ્યો જમાવવાની કોશિષ કરશે, કારણ કે બાધ્ય વ્યવહાર જગતમાં જે પ્રકારનો આપણો અન્ય સાથેનો સંગ હશે તેવું પરિણામ મળશે.

“વ્યાવહારિક આત્મવિદ્યા” (પ્રેક્ટિકલ ઓક્લ્યુઝમ)માં મેડમ બ્લેવેટ્રસ્કીએ ઘણાં કિંમતી વ્યવહાર સૂચનો કરેલાં છે. તો આપણા દૈનિક જીવનના અભ્યાસમાં આ સૂચનો કઈ રીતે ઉપયોગી થશે તે જ્ઞાનવાં આપણે એવા થિયોસોફિસ્ટ સભ્યોનો સંગ કરવો જોઈએ કે જેઓએ પોતાના અભ્યાસ દ્વારા, વાણી-વ્યવહાર દ્વારા અને વ્યક્તિગત જીવન દ્વારા આધ્યાત્મિક ઊંચાઈઓ સર કરી હોય. જેઓએ પોતાની લોજ પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા તથા ફેરદેશની વિશિષ્ટ પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા થિયોસોફિકલ સોસાયટીને સાચા અર્થમાં ભાતૃભાવનું કેન્દ્ર બનાવવાની તન, મન, ધનથી સંપૂર્ણ સમર્પિત થઈને સેવાકીય પ્રવૃત્તિઓમાં આત્મકેન્દ્રી આનંદ પ્રાપ્ત કર્યો હોય. આવા બંધુ-ભગ્નિનિઓનો સંગ નવા સભ્યોને પ્રેરણા પૂરી પાડવામાં ક્યારેય નિષ્ણળ જતો

**જેસલરાજ રાજેશકુમાર ઠાકરિયાએ અમેરિકાની યુનિવર્સિટીમાંથી માસ્ટર ડિગ્રી પ્રાપ્ત કર્યાની ખુશી નિભિતે
સૌજન્ય : શ્રી નરસિંહભાઈ ઠાકરિયા, સનાતન લોજ, સુરત**

નથી. તેઓ નવા સભ્યોને થિયોસોફ્શિકલ સોસાયટીની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં સમાવિષ્ટ કરીને તેઓનાં જીવનમાં પ્રકૃતિના નિયમોનું નેસર્જિક પાલન થાય તેવી જવાબદારીભરી ભાવનાઓનું સિંચન કરે છે.

હવે આપણને કોઈ પૂછશે કે વિરોધી બળોથી વિભાજીત થયેલા મનના અભાગી લોકોનું શું ? કોઈ પણ નિરીક્ષકને એ હકીકત સ્પષ્ટ હશે કે એક વખત આત્મવિદ્યા-ઓકલ્ટીજમ માટે જો કોઈ માનવહદ્યમાં સાચી જંખના જાગરો તો તેને માટે પછી શાંતિની આશા

(અપરોક્ષાનુભૂતિ... પાના-૧૬ ઉપરથી ચાલુ)

જપયજ્ઞને શ્રેષ્ઠ કહ્યો છે. જપના (૧) વાચિક અને (૨) માનસ તેમજ બે વિભાગ છે. વાચિકમાં (અ) વાચિક અને (બ) ઉપાંશુ તે પ્રકાર છે, વાચિક એટલે એકાંતમાં વાણીથી બીજો સાંભળી શકે તેનો જપ અને ઉપાંશુ એટલે નજીકની વ્યક્તિ ન સાંભળી શકે. જીબ અને ઓછનું જ હલનચલન થાય. (૨) માનસ જપના બે પ્રકારના માનસ અને ધ્યાન જપ. માનસમાં કેવળ મનમાં જ જપ થાય. ઓઠ અને જીબનું હલનચલન થતું નથી. ધ્યાન જપ : માનસ જપના સતત અભ્યાસ પછી ધ્યાન જપ થાય. શાસ્ત્ર અધ્યયન પણ સ્વાધ્યાય કહેવાય. (૫) ઈશ્વર પ્રણિધાન : પાંચમો નિયમ છે. તમામ કર્મો ઈશ્વરને સમર્પિત કરી કરવા. ઈશ્વર કરાવે છે માટે મારાથી થઈ શક્યું. હું કરતો નથી. કર્મ અને તેના ફળની અપેક્ષાના ત્યાગ સાથે થતું નિષ્કામ કર્મ જેને સંપૂર્ણ સમર્પણ કહેવાય. વેદાંત કહે છે કે આપણે ભાવના કરીએ કે ન કરીએ છતાં જે કર્દી અસ્તિત્વમાં છે તે સર્વ બ્રહ્મરૂપ છે. યોગમાં મનને, ઈન્દ્રિયોને જગતથી - વિષયથી પાછા ભેંચવાના છે. જ્યારે વેદાંતમાં મન કે ઈન્દ્રિયોને પાછી બોલાવવાની છે કે ન ક્યાંય મોકલવાની છે.

રહેતી નથી. કારણ કે, એવું હદ્ય કામનાઓને સ્વાર્થી ઈચ્છાઓથી ભરપૂર હશે. આવા સમયે જવાબદારીનો ભાર ઉચ્ચકવો મુશ્કેલ બની જાય છે. તેથી ગજા વગરનો ભાર શિરે લેવો નહિ. આવે વખતે બ્રહ્મવિદ્યાનો સંગ કેળવવાથી ભેદવૃત્તિનો નાશ થાય છે. બિનઅંગત દિવ્યપ્રેમનો અનુભવ થાય છે. દ્વાદ્ધમાં જીવતું જીવન જોલાં ખાતું અટકે છે અને સત્કાર્યના સંતોષનો અનુભવ થાય છે.

● ● ●

(૩) ત્યાગ નિદિધ્યાસનનું ગ્રીજું અંગ...

ત્યાગ ન ટકે રે વૈરાગ્ય વિના

કરિયે કોટિ ઉપાયજી

- નિષ્કુળાનંદ

વૈરાગ્યવાન અને ત્યાગીને જ બ્રહ્મજ્ઞાનનો અધિકાર માનવામાં આવ્યો છે. માટે જ ત્યાગને મહત્વ અપાયું છે. ચૈતન્ય સ્વરૂપ એવા બ્રહ્મનું વારંવાર ચિંતવન કરવાથી સહજ ત્યાગ થાય છે. ત્યાગ એ જીવનની સહજ સ્વાભાવિક ઘટના છે. આવા ત્યાગથી તરત જ મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે. જીવનને અંતે (મૃત્યુ) અને પ્રારંભમાં (જન્મ) તો ત્યાગ છે જ પણ જો દસ્તિ અસંગની પ્રાપ્ત થઈ હોય તો પળે પળે ત્યાગ અનુભવાય. ત્યાગ આવશ્યક અને અનિવાર્ય છે. પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરી નિદ્રા પણ જરૂરી છે અને નિદ્રાને ત્યાગી પ્રવૃત્તિની પણ જરૂર છે. ત્યાગમાં જ સુખ છે. શાંતિ પણ ત્યાગથી જ ઉપલબ્ધ થાય છે. જો ત્યાગ જ કરવો હોય તો ‘હું શરીર છું’, ‘શરીર મારું છે’ તેનો ત્યાગ કરો. ચિત્તનો ત્યાગ એ જ સર્વ વસ્તુનો ત્યાગ છે. ત્યાગ દ્વારા જ અમરતા કે મુક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. — મોક્ષ મળે છે.

(ક્રમશઃ)

સ્વ. પૂર્ણિમાબેન સી. સોનીના અપ્તીમ સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી છબીલદાસ કે. સોની (સી. કે. સોની), શ્રીરામ લોજ, હિમતનગર

દી હિંડન સાઈડ ઓફ દી થીંગ્સ

વસ્તુઓની ગૂટબાજુ

સી.ડબ્લ્યુ.લેડબીટરના પુસ્તક પર આધારિત

પ્રસ્તુતિ

શ્રી ધવલ શેઠ
રોહિત લાંજ

ગતાંકથી આગળ...

નેચર-સ્પીરીટ્સની આપણાં પર થતી અસરો

એક અલગ પ્રકારની ઉત્કાંતિ

નેચર-સ્પીરીટ્સની આપણાં પર ઘણી અસર થતી હોય છે. જમીન પર રહેતા નેચર-સ્પીરીટ્સ એ ગામડાં કે જંગલનાં મૂળ રહેવાસી કહી શકાય. પરંતુ પ્રાણીઓની જેમ તેઓ પણ મનુષ્યનાં પગપેસારાને લઈને ગામડાં કે જંગલમાંથી લુખ થતાં ગયાં. જંગલનાં પશુઓની જેમ નેચર-સ્પીરીટ્સ પણ શહેરો એ એવાં દરેક સ્થળોને ટાળે છે કે જ્યાં મનુષ્યોની ગીય વસ્તી હોય. આથી આવી જગ્યાઓ પર તેમની અસર ખૂબ જ નહીંવત્ત જોવા મળે છે. પરંતુ બધાં જ શાંત રમણીય સ્થળો જેવાં કે જંગલો અને ખેતરો, પર્વતો અને દરિયામાં નેચર-સ્પીરીટ્સ સતત હાજર હોય છે; તેઓ ભાગ્યે જ દેખાતાં હોવાં છતાંય તેની અસર તો જોવા મળે જ છે. જેવી રીતે કોઈ કુલ પાંડાંઓની વરચ્યે છૂપાઈ જાય તો પણ તેની સુગંધ તો આવતી જ રહે છે, તેવી જ રીતે નેચર-સ્પીરીટ્સ દેખાતાં ન હોવાં છતાંય તેમની અસર તો વર્તાતી જ રહેતી હોય છે.

માનવજ્ઞતિ કરતાં નેચર-સ્પીરીટ્સનો વિકાસક્રમ અલગ હોય છે. આપણે સૌ જાણીએ છીએ તેમ જીવનની વિકાસ સીડીમાં સૌપ્રથમ તત્ત્વ, ત્યારખાદ ખનિજસૂચિ, વનસ્પતિ સૂચિ અને પ્રાણીસૂચિનો સમાવેશ થાય છે. પ્રાણીસૂચિ બાદ જીવન સ્વતંત્ર બનીને મનુષ્ય તરીકે વિકાસ સાધે છે.

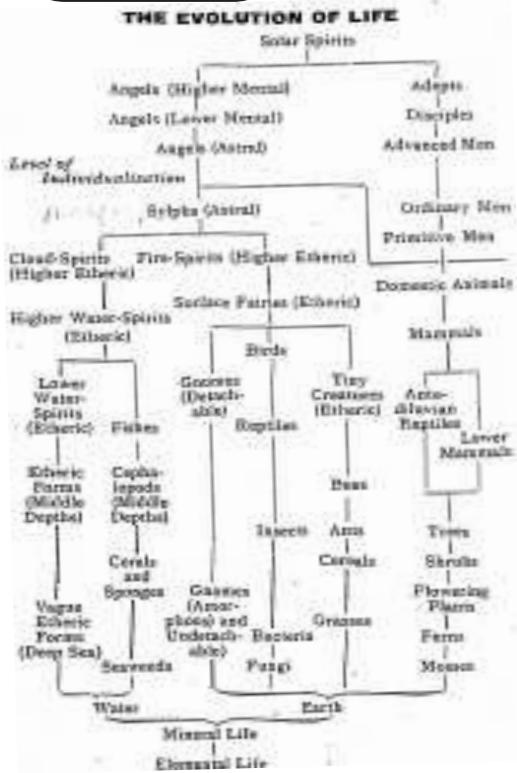
આ વિકાસક્રમની એક સીડી થઈ, પરંતુ આ કમ જ વિકાસની એકમાત્ર સીડી છે તે માનવાની ભૂલ

સૌજન્ય : શ્રીમતી સુશિલાબેન હરિવદન છીકણીવાળા તથા પ્રો. શ્રી હરિવદન છીકણીવાળા

આપણે ન કરવી જોઈએ. આપણી આ દુનિયામાં પણ દિવ્યજીવન બીજી ઘણી બધી વિકાસક્રમની સીડીઓ દ્વારા ઉધ્વર્ગતિ કરી રહ્યું છે. માનવજ્ઞતિ એ આમાની એક સીડીનું પગથિયું છે અને સંખ્યાની દસ્તિએ તે એટલું મહત્વનું પણ નથી. મનુષ્ય જીતિ તેના પાર્થિવ અસ્તિત્વમાં પૃથ્વીની સપાટી પરનાં ખૂબ જ નાના ભાગમાં છે, જ્યારે મનુષ્યની જ સમકક્ષ રહેલાં વિકાસક્રમની બીજી સીડીઓનાં જીવો પૃથ્વીની સપાટી સમુદ્ર અને હવામાં ખૂબ જ મોટી સંખ્યામાં જોવા મળે છે.

વિકાસક્રમની સીડીઓ

વિકાસનાં હાલનાં તબક્કે આ સીડીઓ એકબીજાની સમાંતરે જોવા મળે છે. નેચર-સ્પીરીટ્સ ક્યારેય મનુષ્ય બન્યા નથી કે બની શકે પણ નહીં. પરંતુ મનુષ્યની જેમ તેમનું જીવન પણ એ જ સૌર દેવતામાંથી આવે છે કે જ્યાંથી મનુષ્ય જીવન આવ્યું છે અને આ બંને તે જ સૌર-દેવતા પાસે પાછા જશે. મનુષ્ય તેમજ નેચર-સ્પીરીટ્સનાં જીવન પ્રવાહે ખનીજ જીવન સુધી એકબીજાની સાથે સાથે જ ગતિ કરતાં હોય છે. પરંતુ જેવું તેમનું ખનીજ જીવન સમાપ્ત થાય છે તેવો જ તેમનો હવે પછીનાં ઉપરનાં જીવનનો અલગ પ્રવાસ શરૂ થાય છે. ખનીજ જીવન પછીનાં જીવનમાં અમૂક નેચર-સ્પીરીટ્સ પોતાનો આગળનો વિકાસ પાર્થિવ સ્વરૂપમાં કરે છે, જ્યારે અમૂક નેચર-સ્પીરીટ્સ પાર્થિવ શરીર ધારણ કરતાં જ નથી. આગળનાં વિકાસ માટે તેઓ ઈથરીક પદાર્થમાંથી બનેલાં શરીરનો જ ઉપયોગ કરે છે. (નોંધ : નીચે દર્શાવેલા ફ્લોયાર્ટનો ધ્યાનથી અભ્યાસ કરવો.)

ફ્લોર્યાર્ટમાં દર્શાવેલાં અલગ અલગ પ્રવાહોમાંનો એક પ્રવાહ ખનીજ જગતમાંથી પસાર થયાં બાદ વનસ્પતિ સૃષ્ટિમાં જવાના બદલે ઈથરીક સ્વરૂપ લઈને પૃથ્વીની અંદરનાં ભાગમાં જીવન વીતાવે છે. આ જીવો ખરેખર રીતે પથરની અંદર વસવાટ કરે છે. ઘણાં અભ્યાસુઓ માટે આ માનવું મુશ્કેલ હશે કે કેવી રીતે કોઈ જીવ પથરની અંદર વસવાટ કરી શકે છે. પરંતુ જે જીવો ઈથરીક શરીર ધારણ કરે છે તેમના હલનયલન કે દાઢિ માટે કોઈ પણ ધન પદાર્થ બાધારૂપ નથી બનતો. હકીકતમાં તો પથર જેવાં ધન પદાર્થો જ તેમનાં રહેઠાણ તરીકે યોગ્ય હોય છે. આવાં જીવો વિષે આપણને ક્યારેય પણ જાડા થતી નથી, પરંતુ જેમ જેમ આવાં જીવોનો વિકાસ થાય છે તેમ તેમ તેઓ પૃથ્વીનાં

પેટાળને છોડીને પૃથ્વીની સપાટીની નીચે આવેલાં ખડકો/પદાર્થોમાં વસવાટ કરે છે. આમાંના હજુ પણ વધુ વિકાસ પામેલાં જીવો થોડાં સમય માટે પોતાને જે-તે ખડક/પથરમાંથી અલગ કરી શકતાં હોય છે.

આવાં જીવો ઘણીવાર ગુફાઓ કે કંદરાઓમાં જોવા મળે છે અને મધ્યયુગનાં સાહિત્યમાં તેમને “નોમ્સ” (Gnomes) તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. (ફ્લોર્યાર્ટમાં Gnomesનાં વિકાસ પ્રવાહને જુઓ) તેમનું ઈથરીક શરીર સામાન્ય રીતે આપણી આંખો જોઈ શકતી નથી. જ્યારે આવાં જીવો દેખા દે ત્યારે બેમાંથી કોઈ એક વસ્તુ બનેલી હોવી જોઈએ. કાં તો તેમણે પોતાની શરીરની આસપાસ પાર્થિવ તત્ત્વનું આવરણ લઈ લીધું હોય કાં તો જોનાર વ્યક્તિની આંખો એટલી સંવેદનશીલ બનેલી હોય કે તે એ પ્રકાશતરંગોને જોઈ શકતી હોય કે જેમાં ઈથરીક સ્વરૂપ સ્પષ્ટ જોઈ શકાય.

નોમ્સ (Gnomes) નો હવે પછીનો વિકાસનો તબક્કો ફેરી (Fairy) પર રહે છે. તેઓ ઈથરીક શરીરમાં જ હોય છે. ત્યારબાદ આ જીવો એર-સ્પીરીટ્સ (air-spirits)નાં તબક્કામાં પ્રવેશે છે અને એના પછી તેઓ એજલ્સ (Angels)ની સૃષ્ટિમાં પ્રવેશે કે જેના વિષે આગળ જણાવવામાં આવશે.

જીવનનો જે પ્રવાહ ખનીજ જગતમાંથી નીકળીને નેચર-સ્પીરીટ્સ બને છે તે પૃથ્વીની અંદર આવેલા પથરોમાં જ નથી રહેતા પરંતુ મહાસાગરોનાં પેટાળમાં પણ રહે છે. જેમ-જેમ તેમનો વિકાસ થાય છે તેમ-તેમ તેઓ મહાસગરોની મધ્ય ઊંડાઈ સુધી આવે છે અને ક્યારેક તો તેઓ મહાસાગરોની સપાટી પર પણ જોવા મળે છે. વિકાસનાં ત્યાર પછીનાં તબક્કામાં તેઓ મહાસાગરોની સપાટી પર રહેતાં પાણીનાં સ્પીરીટ્સની

ઝેણા ઈચ્છા ચંબુ શ્રીમતિ સુલોચનાબેન ગોવિંદભાઈ અં. મોદીના ઝેણ શ્રી રાધેકૃષ્ણ એકેશ સૌજન્ય : જ્યેશ, રૂપલ, કિશન, યશ (U.S.A.), મનીષ, નૈના, સૃષ્ટિ, અનુશ્રી શાહ પરિવાર, અમદાવાદ લોજ

સૃષ્ટિમાં પ્રવેશે છે કે જેઓ પોતાના આનંદિત જીવનથી મહાસાગરોની મોટાભાગની સપાટી પર છવાયેલાં હોય છે. (ફ્લોચાર્ટમાં દર્શાવેલો સૌથી પહેલો જીવન પ્રવાહ જુઓ).

આપણે પૃથ્વીનાં પેટાળમાં (Gnomes) અને મહાસાગરોનાં પેટાળમાં રહેતાં જે નેચર-સ્પીરીટ્સની વાત કરી તેઓ ઈથરીક તત્ત્વનું બનેલું શરીર જ ગ્રહણ કરે છે અને તેઓ વનસ્પતિ અને પ્રાણી સૃષ્ટિ તેમજ મનુષ્ય જીવનમાં ક્યારેય પ્રવેશતાં નથી. પરંતુ જીવનનો અમૂક પ્રવાહ એવો પણ વહે છે કે જે નેચર-સ્પીરીટ બનતાં પહેલાં વનસ્પતિ અને પ્રાણીસૃષ્ટિમાં દાખલ થાય છે. દા.ત., મહાસાગરની અંદર જ જીવનનો એવો પ્રવાહ પણ છે કે જે ખનીજ જગતમાંથી નીકળીને મહાસાગરનાં પેટાળમાં આવેલી વનસ્પતિ સૃષ્ટિમાં દાખલ થાય છે. ત્યારબાદ આ જીવન પરવાળા (Coral) તેમજ વાદળી (Sponge) બને છે. એના પછી તેઓ મધ્ય ઊડાઈએ આવેલાં સિફેલપોડ્સની પ્રાણીસૃષ્ટિમાં દાખલ થાય છે. અહીંથી તેઓ વિવિધ પ્રકારની માછલીઓની સૃષ્ટિમાં પ્રવેશે છે અને ત્યારબાદ તેઓ પાણીનાં સ્પીરીટ્સ બને છે (ફ્લોચાર્ટ જુઓ).

(“સદા શીખતા રહો”.....પાના-૧૦ ઉપરથી ચાલુ)

બહાર કશું જ પ્રાપ્ત કરવા જેવું છે જ નહીં. સાચી સમૃદ્ધિ આપણી સૌની અંદર છે, તેવા જીવનથી સાચું સુખ મળે છે, જીવન ધન્ય બને છે. બીજું એક સુંદર ઉદાહરણ કવિ કબીરનું છે. એક દિવસ તેમનો ઉપયોગી માટીનો ઘડો ફૂટી ગયો. કવિ તો ખૂબ જ ખુશ થઈ ગયા. ઘડાની સાચવણીમાંથી મુક્તિ મળી. માનવનું શરીર પણ આવા જ માટીના ઘડા જેવું નથી ? જે ગમે ત્યારે ફૂટી જાય કે નાશ થાય ? ઘડાને ભૂલી જવાથી, કેવો મુક્તિનો આનંદ મળી શકે ? તે સાંદું નથી ?

ભક્ત જ્યારે ભગવાનનું ભક્તિ-ભાવપૂર્વક શરણું સ્વીકારી લે છે ત્યારે આવી જ પૂર્ણ મુક્તિનો અનુભવ કરે છે. ઘડો તે ‘Self’ છે. ઈશ્વરને સમર્પિત થવાથી

પાણીનાં સ્પીરીટ્સની જેમ જમીનની ફેરીઝ પણ હંમેશા નોમ્સ (Gnomes)માંથી નથી બનતા. તેઓ પણ ઘણાં ઊંચા સ્તર સુધી પાર્થિવ દેહ ધારણ કરેલાં જીવો તરીકે હોય છે. ફ્લોચાર્ટમાં જોતાં આપણને જણાશે કે જીવનનો આવો એક પ્રવાહ વનસ્પતિસૃષ્ટિમાં ફૂગ તરીકે હોય છે અને ત્યારબાદ તેઓ બેક્ટેરિયા બને છે. આ પછી આ પ્રવાહ જીવજંતુઓ, સરીસૂપ પ્રાણીઓમાં થઈને પક્ષીઓની સૃષ્ટિમાં પ્રવેશ મેળવે છે. પક્ષીઓમાં ઘણાં જન્મ લીધા પછી તેઓ પાર્થિવ શરીર છોરીને ઈથરીક સ્વરૂપે જમીનનાં ફેરીઝ (fairies) બને છે.

ફ્લોચાર્ટમાં દર્શાવ્યા મુજબ જીવનનો એવો પ્રવાહ પણ હોય છે કે જે અધ્યવચ્ચેથી જ ઈથરીક જીવનમાં પ્રવેશી જાય છે. વનસ્પતિસૃષ્ટિમાં તે ઘાસ અને અનાજમાં હોય છે. પ્રાણીજગતમાં તે કિડી અને મધમાખી જેવાં જીવો તરીકે હોય છે. અહીંથી તેઓ મધમાખી કે હમીંગ બર્ડ જેવા દેખાતાં ઈથરીક જીવો/નેચર-સ્પીરીટ્સમાં પ્રવેશે છે. છોડ અને પુષ્પોની આસપાસ સતત ફરતાં રહેતાં આ ઈથરીક સ્વરૂપો જેતે છોડ અને પુષ્પનાં વિકાસમાં ખૂબ જ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. (કમશા:...)

સાચવવાની ચિંતા રહેતી નથી. માત્ર ખોટી મમતા દ્વારા જ મનુષ્ય પોતાના ‘સ્વત્વ’ (Self) ને વળગી રહેલો છે. નિષ્કામ કર્મો કે સાકાર-નિરાકારની ભક્તિ દ્વારા મુક્તિ મળે છે. તમારે માત્ર ઘડાને છોડી દેવાનો છે. છૂટશો જરૂર ! તમે જ્યારે ‘સ્વ’ને ભૂલો છો ત્યારે દેવી આનંદ પ્રાપ્ત કરો છો. યોગીઓ કહે છે તેમ આવી અનુભૂતિનો દેવી આનંદ પ્રાપ્ત કરતાં તમે સમજો છો કે હવે તમે સમુદ્રના જળના કોઈ બિંબું સમાન નથી રહ્યા, પરંતુ તમે પોતે જ સાક્ષાત સમુદ્ર સમાન બન્યા છો. તમે તે અગાધ, અસીમ સમુદ્ર સાથે એકરૂપ થયા છો. જીવનની એવી પળોને યાદ કરો જ્યારે તમે આવું વિશાળ સ્વરૂપ ધારણ કર્યું હોય, તે જરૂર શક્ય છે. હવે તમે ‘Self’ રહ્યા નથી, પરંતુ અનંત ચેતના સાથે એકરૂપ થયા છો.

• • •

પ્રસ્તુતિ

પ્રો. શ્રી એચ. જી. છીકાંડીવાળા
આમદાવાદ લાંજ

“સદા શીખતા રહો”

“For ever keep learning.” થિયોસોફીકલ સોસાયટી શાન ઉપર ભાર મૂકે છે. જ્ઞાનથી સેવાનો ભાવ અને સદાચાર વધે છે. “ન હિ જ્ઞાનેન સદેશં પવિત્રમિહ વિઘતે.” અને “There is nothing higher than Truth.” અર્થાત્ “સત્યમ् પરમ ધીમહિ”. We must always worship Truth. સત્યની કોઈ સનાતન વ્યાખ્યા શક્ય નથી. જીવના હર તખકે સત્યનો અનુભવ થયા કરે છે. અંતરાત્માનું સત્ય. પ્રત્યેકની સત્યની સમજ સરખી ના હોઈ શકે, તેમજ શરીર પણ નથી. ધાર્ષીવાર આપણાને અયોગ્ય લાગતી વ્યક્તિ પાસેથી પણ આપણાને સત્યનું જ્ઞાન થઈ શકે. હરપણે કંઈક નવું શીખી શકાય, ગમે ત્યાંથી તથા ગમે તેવી વ્યક્તિ પણ અજાણતાં કશુંક શીખવી જાય. ગુરુ દત્તાત્ર્યના ૨૪ ગુરુની વાત પ્રચલિત છે. ક્યારેક ગુરુની અનિશ્ચા છતાં પણ શિષ્ય ગુરુ પાસેથી નિષાપૂર્વક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે છે, જેમ કે દ્રોષાચાર્ય પાસેથી ધનુર્વિદ્યા શીખનાર એકલબ્ય. અદ્ભૂત ઉદાહરણ અને છતાં ગુરુદક્ષિણા પેટે અમૂલ્ય બલિદાન! શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ.

જીવન જ શિક્ષક છે, પ્રકૃતિમાં ભરેલું છે અગાધ જ્ઞાન ! ધાર્ષીવાર મૂર્ખ લોકો પાસેથી પણ મૂર્ખતાનું જ્ઞાન મળી જાય ! વિચિત્રતાઓથી ભરેલું છે આ વિશ્ય. અહીં છે વિશ્વાણ જ્ઞાન ! અજાણતાંથી, અપેક્ષા વિના પણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે. કેવું વિચિત્ર ! ભગવાન બુદ્ધની એક પ્રેરક કથા છે : એકવાર ભગવાન બુદ્ધ તેમના શિષ્યો સાથે વાર્તાલાપ કરી રહ્યા હતા. તેમની નજીકથી એક માણસને ફાંસીએ ચડવા માટે લઈ જવાતો જોયો. વૈશંપાયન નામના એક શિષ્યે ભગવાન બુદ્ધને પ્રશ્ન

કર્યો : “ભગવાન, શું આ માણસ તદન નકામો નથી જેનો હવે ટૂંક સમયમાં ફાંસીના માંચે વધ થશે ?” સદા શાંત અને ગંભીર ભગવાન બુદ્ધ બોલ્યા : “પુત્ર, આવા માણસનું દેખાતું નકામું જીવન પણ અત્યંત અર્થપૂર્ણ છે. તેનું મૃત્ય સૌને માટે એક પદાર્થ પાઠ રૂપે જોવાનું છે.”

જે કોઈ પણ આવું ગુનાહિત જીવન જીવે તેનો આવો અકાળે અંત આવે. જો આવું જીવન જીવો તો ભયાનક સજ્જા મળે છે. તેથી આવા પાપ-કર્માથી દૂર રહેવાનું શીખવે છે, આ મનુષ્ય ! આ રીતે કદીક અયોગ્ય વ્યક્તિ પાસેથી પણ આપણે યોગ્ય પાઠ શીખી શકીએ. આમાં હકારાત્મક દાસ્તિકોણ નજરે પડે છે. પ્રથમવાર પ્રેમમાં પડનાર વ્યક્તિને પણ કદાચ કોઈ સ્વાથી વ્યક્તિ પ્રેમના કેટલા પ્રકાર હોય છે તેનું જ્ઞાન આપી જાય, ને તેવું જ્ઞાન જીવનભર મૂલ્યવાન ગણાય ! ધારણાનું જીવન જ બદલાઈ જાય ! ઉર્દૂ કવિ મિર્ઝા ગાલીબની ગજલોમાં આવા ધણા સત્યો ધૂપાયાં છે, કવિ સર્વશ્રેષ્ઠ વ્યક્તિ હોવા છતાં સદાય ખૂબ જ દુઃખી અને ધૂપો ધૂપો રડતો રહે છે. એક બીજા કવિએ લખ્યું છે : “ગમ જબ હદસે જ્યાદા હો, ખુશી નજીદીક હોતી હૈ !” “When pain becomes unbearable, happiness is round the corner.” અંગ્રેજ કવિ શેલી (Shelley) પણ યાદ આવે છે : “If winter comes, can spring be far behind ?” અહીં અમર આશા ધૂપાઈ છે : દુઃખમાં પણ સુખનાં સ્વન્ન ! રાત્રિમાં જ્યારે ઘોર અંધકાર છવાઈ જાય, ત્યારે તારાઓનું તેજ વધારે દેખાય !”

સ્વર્ગસ્થ સવિતાને ડાહ્યાલાલ પંડ્યાના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી ઉમેશભાઈ ડાહ્યાલાલ પંડ્યા, હરજીવન (આશ્રમ) લોજ, કડોલી

એક અમેરિકન વાર્તાકાર O.Henry પણ ખૂબ જ પ્રસિદ્ધ છે. તેઓ રીઢા ગુનેગાર હોવાથી વારંવાર જેલમાં જતા. સાથી-કેદીઓ પાસેથી સાંભળેલા અનુભવો લેખકની કલમમાં અદ્ભૂત વાર્તારૂપ પામ્યા. અસંખ્ય વાર્તાઓ પ્રચલિત છે. જેમાં જીવનનું જ્ઞાનભર્યું છે : ‘The Last Leaf’, ‘The Gift of the Magi’ વગેરે સુંદર વાર્તાઓ છે. કહેવાય છે કે મહાન લેટિન કવિ વર્જલિન પણ જેલમાં ફાંસી આપનાર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. તેઓ પોતે ફાંસીની સજાના પ્રખર વિરોધી હતા.

અંતે, આપણો સૌઅે સદાય શીખતાં રહેવું જોઈએ. જીવન જ સૌનો મહાન શિક્ષક છે. પુસ્તકોમાં પીરસાનું જ્ઞાન પણ છેવટે તો જીવનના અનુભવો તથા જ્ઞાનો અજ્ઞાનો થતાં પ્રયોગો પર આધારિત હોય છે. ગાંધીજીની જીવન-કથા “સત્યના પ્રયોગો”માં અપાર જ્ઞાન છે.

જીવન પાસેથી શીખવાનું શરૂ કરવું હોય તો, ધ્યાનમાં બેસવું. ધ્યાનમાં બેસવા માટે શાંત સ્થળ જરૂરી છે, તથા મનને એકાગ્ર કરીને ધીરે ધીરે વિચાર-રહિત સ્થિતિમાં પહોંચવા, ચિત્તના ઉડાણમાં ઉત્તરવું. એક ફેન્ચ તત્વજ્ઞાની પાસ્કલે કહ્યું હતું કે, “માનવજ્ઞતિના બધા પ્રશ્નો માણસ એક જગાએ એકલો સ્થિર બેસી શકતો નથી, તેમાંથી ઊભા થાય છે.” એક જગાએ સ્થિર બેસવાથી ધ્યાનની શરૂઆત થઈ શકે. આજે ઘરમાં ટી.વી. ચાલતું હોય તો તેનાથી સ્ટ્રેસમાં વધારો થાય છે. જોનારના તથા નહીં જોનાર સૌ સૂક્ષ્મ તાણાવ અનુભવે છે. વૈજ્ઞાનિકો આવા અનુભવને Digital toxification કહે છે.

ધ્યાન અંગે અધ્યાત્મ માર્ગ આગળ વધેલા આપણને, અનુભવને આધારે, શ્રવણ, મનન અને નિદ્ધયાસનના માર્ગો સૂચવે છે. આ માર્ગો આપણા ધર્મગ્રંથોમાં વર્ણવાયેલા છે, ને ખૂબ જ ઉપયોગી છે. શ્રવણ-મનન સરળ છે, નિદ્ધયાસનમાં આચરણનું મહત્વ આવે છે. આંખો બંધ કરવાથી, નજર સામેના પદાર્�ો પરથી વિચાર હઠી જાય અને અંદરના તત્વ પર

એકાગ્ર થવામાં મદદ થાય. આ માટે એકાંત જરૂરી બને છે. આધુનિક જીવન-શૈલીમાં આવું એકાંત મેળવવું સરળ નથી. તે માટે યોગ્ય સમય તથા સ્થળ નક્કી કરી લેવાં.

મહાભારતની કથામાં યુવિષિર રાજાને યક્ષે પૂછેલાં સુંદર પ્રશ્નોમાં આવો એક પ્રશ્ન હતો : “જગતમાં સૌથી જડપી વસ્તુ કઈ છે ?” ઉત્તર હતો : “મન”. “માનવીનું મન સતત ગતિશીલ રહે છે. તેનું સ્થિર થવું ઘણું જ અધરું છે.” ધ્યાનની પ્રક્રિયામાં આ સ્થિતિ મુશ્કેલ છે. ઘડિયાળના લોલકની જેમ માણસનું મન ભૂતકાળ તથા ભવિષ્યનાં વિચારો વચ્ચે જોલા ખાતું રહે છે. તેને વર્તમાનમાં સ્થિર રાખવું પડે. યોગની મદદથી ધ્યાન દ્વારા આનો ઉકેલ મળી શકે.

જેટલો સમય આપણો એકાંતમાં ગાળીએ, તેટલા અધ્યાત્મ માર્ગ આપણો વધુ આગળ જઈ શકીએ. તેનાથી આત્મવિશ્વાસમાં વધારો થાય અને સાચો આંતરિક આનંદ પણ પ્રાપ્ત થાય, જરૂર.

આવા ધ્યાનને શ્રી રમણ મહર્ષિએ “શાંતિ”, “એકાંત” અથવા “જગૃત નિંદ્રા” ગણાવી છે. શબ્દોના અર્થ ઘડા થઈ શકે. જુદુ કૃષ્ણમૂર્તિએ તેને “સભાન જાગૃતિ” (Conscious awareness) કહે છે. ધ્યાનમાં બેભાન નથી થવાનું, પણ જ્ઞાનથી પણ પરા એવી સ્થિતિની પ્રાપ્તિ થાય છે, જે સમાધિની નજીક છે. આવું એકાંત અનુભવ દ્વારા સહજ રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે, પરંતુ યોગ્ય અભ્યાસ થયા પછી જ. “આંતરિક એકાંત” આનંદદાયક છે. મહાન તત્વજ્ઞાનીઓ, કવિઓ, લેખકો, વૈજ્ઞાનિકો જેમણે જગતને કશું પણ સુંદર પ્રદાન કર્યું છે, તેઓ સૌ જાણતા-અજાણતાં આવા અભ્યાસ સહિત કે રહિત એકાંતમાંથી અદ્ભૂત સર્જનાત્મક કૃતિઓ સર્જ શક્યા છે. આ સર્જનાત્મકતાને Creativity કહેવાય છે. નિર્દોષ બાળકોમાં, અભાન વ્યક્તિઓમાં, સત્વશીલ શ્રીઓમાં આવી Creativity હોય છે.

સાચા એકાંતની પળોમાં આપણાને એકલતા નડતી નથી. એકાંતને Solitude કહે છે અને એકલતાને Loneliness કહે છે. એકલતામાં આત્મજ્ઞાન હોતું નથી, તે તો નકારાત્મક સ્થિતિ છે. એકાંતમાં અનુભવી વ્યક્તિ અંતરનાં ઉંડાણોમાં ઉત્તીર્ણ અદ્ભૂત આનંદની પ્રાપ્તિ કરે છે, તેને પછી બીજી કશી પ્રાપ્તિની જરૂરત રહેતી નથી. એકાંતમાં આત્માની અનુભૂતિ થાય છે, તે Bliss છે. “While Solitude is richness of the Self, loneliness is its poverty.” એકાંતમાં એકલા હોવાનો આનંદ છે, જ્યારે એકલતામાં એકલા હોવાનું દુઃખ. આધુનિક વિચારકો, મનોવૈજ્ઞાનિકોનો એક એવો પણ અભિપ્રાય છે કે એકાંતના દીર્ઘ-કાલીન અનુભવને આધારે મનુષ્યો દીર્ઘાયુધી બને છે. જ્યારે એકલતા અનુભવનાર, અસંખ્યાતા કારણો આપદ્યાતના રસ્તા પણ વિચારે છે. પ્રાચીન ઋષિ-મુનિઓ આવા એકાંતની શક્તિથી સેકડો વર્ષ જીવી શક્તા હતા. પુરાણોમાં હજારો વર્ષોના તપની વાતો સાંભળીએ છીએ તથા તિબેટના લામાઓ પણ, મુનિઓની જેમ સદીઓ સુધી જીવતાં હતાં.

હવે જેમને કોઈ પણ પ્રકારના યોગ, અભ્યાસ, સાધના કે તપના પ્રકારમાં જરા પણ રસ કે રૂચિ ના હોય તેમણે શું કરવું જોઈએ ? શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના ૧૨માં અધ્યાયમાં ભક્તિયોગમાં જવાબ છે : (સંપૂર્ણ આત્મ સમર્પણ) મનોવૈજ્ઞાનિકો જણાવે છે કે માત્ર મનુષ્યજીતિમાં જ પોતાપણાનો કે Self નો ખ્યાલ મજબૂત છે. અન્ય પ્રાણીઓમાં તે ખ્યાલ આટલો પ્રબળ જોવા નથી મળતો. પ્રાણીઓને ભૂત-ભવિષ્યના ખ્યાલો ઓછા નડતા હશે, પરંતુ મનુષ્ય તો હુંમેશા ભૂત ને ભવિષ્યમાં જ ખોવાયેલો કે રચ્યો-પચ્યો રહેતો હોય તેમ જણાય છે. વર્તમાનનું મહત્વ હજુ પૂરેપૂરું સમજપૂર્વક સ્વીકારાયું નથી, સીવાય વિશેષ જ્ઞાનીઓમાં. બાળપણથી માંડીને યૌવન તથા ઘડપણ સુધીની કથાવાર્તા, માણસના

મનમાં સદાય રમતી રહે છે, તે તેના અસ્તિત્વને એક નકર અર્થ તથા મહત્વ પૂરું પાડે છે, આમ ‘Self’નો ખ્યાલ ‘સ્વત્વ’ મજબૂત બને છે. આપણે આપણાને અન્ય સૌ કરતાં વિશેષ મહત્વનાં ગણીએ છીએ. જગતમાં આપણનું વર્ચસ્વ તથા નામ-કિર્તી વગેરે ટકી રહે તેવું સૌ ઈચ્છાએ છીએ. સૌને પ્રેમ-માન-સન્માન વગેરેની ખૂબ જરૂર હોય છે.

આવી ઈચ્છાથી મનુષ્ય સારાં કામો કરવા પ્રેરાય ને ટેવાય છે કે મજબૂર બને છે તેવું જોઈ શકાય છે. આ ‘સ્વ’ Selfના ખ્યાલની સારી બાજુ છે. પરંતુ કોકવાર તે ગળે બાંધેલા ઘંટની જેમ નડતરરૂપ પણ બને છે. ‘સ્વ’ના વધુ પડતા વિચારોથી ચિંતાઓ, અપેક્ષાઓ વગેરે પણ વધે છે. આપણા કરતા કોઈ અન્ય વ્યક્તિ વધુ મહત્વની બની જાય તે ગમતું નથી. તેવા હેતુથી કે ઈચ્છાથી કદાચ કોઈને અન્યાય પણ કરી બેસીએ છીએ, જરૂર.

એક મહાન ચીની સાધુ ‘ચાંગ-સૂ’ના સંબંધમાં સુંદર વાર્તા છે. તેમના ધરની નજીક એક વિશાળ ઓફ્-વૃક્ષ હતું, તે વૃક્ષનું લાકડું એક સુથારની નજરે નકામું ગણાતું હતું, કારણ કે તે ઝટ તૂટી જાય તેવું હતું. તેમાં સડો પડે કે તે વધુ ટકી શકે તેવું નથી, તેવો અભિપ્રાય હતો. તે વૃક્ષે પેલા સુથારને જણાવ્યું કે પોતે ઈચ્છા-પૂર્વક આવું હલકી જાતનું વૃક્ષ બન્યું હતું. કારણ કે તેને ઘણું જીવવું હતું. જો લાકડાની ગુણવત્તા સારી હોય તો તે વૃક્ષ જલદી કપાઈ જાય. લોકો પોપટને પાંજરામાં પૂરે છે, કોઈ કાગડાને પસંદ કરતાં નથી. સાધુએ જણાવ્યું છે કે જો તમે તમારું મૂલ્ય દુનિયાની દંદિએ વધારવા ઈચ્છા હો તો તમારે લોકોની ઈચ્છા, ટીકા તથા અન્ય પ્રકારની હેરાનગતિનો સામનો કરવાની તૈયારી રાખવી પડે. તેના કરતાં, શા સારું, શાંતિથી ના જીવો ? કીર્તિ પ્રાપ્ત મનુષ્યોના અંગત જીવનમાં ઘણી વિટંબણાઓ વધે જ છે.

(અનુસંધાન પાન-૦૭ ઉપર)

સ્વ. હર્ષવીણાબેન હસમુખમાઈ પંડ્યાના સ્મરણાર્થ
સૌજન્ય : શ્રી હસમુખમાઈ જે. પંડ્યા, અમદાવાદ લોજ

જીવિ વિશ્વ શાંતિના ઉપાસક બનો

પ્રસ્તુતિ

શ્રી નરસિંહભાઈ ઠકરિયા
સનાતન લોજ, સુરત

(ગુજરાત વિચ્છોસોફિકલ ફેડરેશન આયોજિત સુરત મુકામેના ૬૭માં આધિપેશાનમાં આપેલ પ્રવચન)

હૈનિક અખભારોનાં અહેવાલો બતાવે છે કે યુવા વર્ગમાં હિંસાનું પ્રમાણ વધ્યું છે.

બાળકો વિકાર અને ઈર્ધાને કારણો જગડે છે અને એકબીજાના ખૂન કરે છે.

આવા કુમળા, શુદ્ધ મનના બાળકો અને યુવાનો આવી ગુનાહિત પ્રવૃત્તિમાં કેમ જોડાય છે ?

બાળકો મોટાઓ પાસેથી શીખે છે, જ્યારે મોટાઓના વહેવારમાં ઈર્ધા અને વિકારને તે જૂએ છે ત્યારે તેઓના મનમાં સંસ્કાર પડે છે કે આ રસ્તો ખોટો નથી.

આપણા બાળકો સંસ્કાર થકી હદ્યથી શુદ્ધ છે. પરંતુ તેઓ અશુદ્ધિઓ, દુર્ઘણો મોટા થકી શીખે છે.

જો આપણે તેઓને ખોટું બોલતાં શીખવશું તો તેઓ ખોટું બોલશો.

જો તેઓને આપણે શાંતિ વિષે કહીશું તો તેઓ શાંતિને અપનાવશો.

જો આપણે તેઓને વિકાર શિખવશું તો તેઓ વિકાર અપનાવશો.

જો આપણે તેઓને પ્રેમ અને માયાળુપણાના સંસ્કાર આપીશું તો તેઓ બીજા સાથે પ્રેમાળ અને માયાળુ વ્યવહાર કરશો.

જન્મજાતની સાથે બાળક ઉપર પર્યાવરણની અસર જોવા મળે છે, તેઓ જે સાંભળે છે તેમાંથી જ પ્રવૃત્તિ અંગેના સંસ્કાર મેળવે છે.

મોટાઓ જે પ્રમાણે વર્તન કરે છે, બાળકો પણ તેવું જ વર્તન કરે છે, અનુકરણ કરે છે.

શું આપણે બાળકોને, દયાળુ બનાવીશું કે ઘાતકી ? આ આપણા ઉપર નિર્ભર છે.

આપણે વાલી તરીકે એ જાણવું ખૂબ જ જરૂરી છે કે આપણું દરેક કાર્ય અને શબ્દો મીઠાશ, સહનશક્તિ અને માન આપી શકે છે જે દરેક માટે ઉપયોગી બની શકે છે.

આપણા વ્યવહારથી જો આપણે બીજા પ્રત્યેની ઈર્ધા, વિરોધ, જુદાપણુ, સામાજિક અને આર્થિક ઈર્ધાને છોડી શકીશું તો બાળકો પણ આપણું અનુકરણ કરશો. આને માટે આપણે કશું બોલવું નહિ પડે. આપણે આપણા વિચારોના ચોકીદાર બનવું પડશો.

સમગ્ર માનવજાત એક કુટુંબ છે એવું આપણે આંતરિક જ્ઞાન સ્વીકારવું જરૂરી છે.

આપણી વિવિધતા સર્જનહારનું સર્જન છે, જેમ બગીચામાં અનેક પ્રકારના ફૂલો હોય છે.

જો આપણે આ વિવિધતાને વખાડીશું તો યુવાનો પણ તે સ્વીકારશે. બાળકો અને યુવાનોના ઉછેરમાં આ વિવિધતાનો સ્વીકાર અને પ્રસંશા હશે, વિશ્વશાંતિ માટેનું આ પ્રથમ પગથિયું છે.

જે દિવ્ય શક્તિએ આપણાં સર્જન કર્યું છે તેની સાથેનું ધ્યાન દ્વારા થતું એકત્વ એ માનવ એકતા અને વાસ્તવિક જીવન માટે ખૂબ જ જરૂરી અને યોગ્ય પગલું છે.

આવી ભણો આપણા માટે આપણા હદ્યમાં આનંદની, શાંતિની અને પ્રેમની ક્ષણો હોય છે.

આપણી અંદર પ્રકાશ રહેલ છે જે પ્રકાશ સર્જનહારનો છે. આપણી પોતાની સાચી ઓળખનો આ પ્રકાશ આ ચેતના દરેકમાં રહેલી છે. બીજામાં રહેલ આ પ્રકાશ ચેતનાને ઓળખવી જરૂરી છે, આનાથી બહારના મતલેદો દૂર થશે.

માણસના પોશાક, ભાષા જે બહારથી વૈવિધ રૂપે દર્શયમાન થાય છે તેમાં આપણે પરમાત્માના એક પ્રકાશને જોઈ શકીશું.

આમ ધ્યાન દ્વારા એકતાને આપણી સમજણની ગેહરાઈમાં ઉતારી શકીશું. આ રીતે આપણે એકતાના દાખલારૂપ બનીશું.

ધ્યાનની આ બાબત યુવાનોને શાંતિ પ્રદાન કરશે. આ સાથે તેઓને અહિંસાનું, સત્યનું, માનવતાનું, શુદ્ધતાનું મૂલ્ય સમજારો અને તેઓ દરેકને પ્રેમ આપતા થશે અને જીવનમાં નિષ્કામ સેવાને અપનાવશો.

જો આપણે આપણા બાળકોને શાંતિવાળું જગત આપવા ઈચ્છતા હોઈએ તો આપણે હકારાત્મક ભાવનાવાળા બનવું પડશો.

આપણે પૃથ્વી ઉપરના સાતસો કરોડ માનવીઓ પેકીના એક છીએ.

આપણે અહિં અશાંતિ ઊભી કરવા માટે નથી આવ્યા, વિશ્વ શાંતિના ઉપાસક બનો.

● ● ●

અગત્યની જહેરાત

જહેરાત નં. ૧ : થિયોસોફીકલ વર્કસ ટ્રેઈનિંગ કેમ્પ

ઇન્ડિયન સેક્શન દ્વારા આયોજિત વર્કસ ટ્રેઈનિંગ કેમ્પ તા. ૨૮-૨૯ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૯ દરમિયાન ઇન્ડિયન સેક્શનના હેડ ક્વાર્ટર્સ, વારાણસીમાં યોજાયો છે. શ્રી યુ. એસ. પાંડે દ્વારા સંચાલન થશે.

૧ સપ્ટેમ્બર સુધીમાં ભાગ લેનાર સભ્યો નીચે જગ્ઘાવેલ સુવિધાઓ સાથે નામ નોંધાવી દેવાનું રહેશે.

- (૧) સૂર્યાશ્રમ : રૂ. ૧૨૫૦ (રૂ. ૧૫૦/- રહેઠાણ વ્યવસ્થા, રૂ. ૨૦૦/- નાસ્તો તથા ભોજન)
- (૨) અન્ય આવાસો (સુદર્શન, બુવ, વગેરે) : રૂ. ૮૫૦ (રૂ. ૫૦/- રહેઠાણ વ્યવસ્થા, રૂ. ૨૦૦/- નાસ્તો તથા ભોજન)

રૂ. ૨૦૦/- રજીસ્ટ્રેશન ચાર્જ તેમાં સામેલ છે. રહેઠાણ વ્યવસ્થા તા. ૨૭મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૯ ના રોજ ૨.૦૦ વાગ્યાથી મળી શકશે તથા તા. ૩૦મી સપ્ટેમ્બરના રોજ સવારે ૧૧. વાગ્યા સુધી રહેશે. તા. ૨૭મીએ લંચ અને ડીનર મળી શકશે. તા. ૩૦મીએ ફક્ત નાસ્તો મળશે.

સૂર્યાશ્રમમાં ફક્ત ત૦ સભ્યો માટે રહેઠાણ વ્યવસ્થા છે અને અન્ય રહેઠાણોમાં ફક્ત ૬૬ સભ્યો રહી શકશે. ‘ફર્સ્ટ કમ ફર્સ્ટ સર્વ’ (વહેલા તે પહેલાના ધોરણે)ના આધારે વ્યવસ્થા મળશે.

જો તા. ૧૫.૦૮.૨૦૧૯ પહેલા રજીસ્ટ્રેશન કેન્સલ કરવામાં આવશે તો રૂ. ૨૦૦/- કાપીને બાકીની રકમ તા. ૧૫.૧૦.૨૦૧૯ પછી પરત કરવામાં આવશે.

નિયત રકમ મોકલવા ગંગો : Vijaya Bank, Kamachha Branch, Varanasi, Account No. 718301010005045, IFSC Code : VIJB0007183
in the name of The Indian Section, The Theosophical Society.

માહિતીની જગ્ઘા કરવી : Mr. A. N. Singh, Accountant, Indian Section.

E-mail દ્વારા : theosophvns@gmail.com અથવા ટેલિફોન : 0542-2400773

શ્રીમાન એ. એન. સિંગને આપની બધી જ વિગતો-નામ, સરનામું, ટ્રાન્સફર એકાઉન્ટ, તારીખ અને પૈસા મોકલવાની વિગત જગ્ઘાવવી. નહિ તો નામ રજીસ્ટર થઈ શકશે નહિ. સભ્યો રોકડા અથવા ફ્રાફ્ટ પણ મોકલી શકશે. ભાગ લેનાર સભ્યોએ પોતાનો મોબાઇલ નંબર અને ઇ-મેઇલ સરનામું તથા આગમન તથા વિદાયનો સમય જગ્ઘાવવાનો રહેશે. (આગામી જહેરાત નં. ૨ પાના નં. ૧૮ ઉપર)

સ્વ. ધર્મિષાલેન તરણાકુમાર દેખ્તાવાલાના સ્મરણાર્થે
સૌજન્ય : શ્રી તરણાકુમાર એમ. દેખ્તાવાલા, રેવા લોજ, વડોદરા

અપરોક્ષાનુભૂતિ

પ્રસ્તુતિ

શ્રી ભાસ્કરભાઈ ભડ્ય
અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ

ભરૂચ 'મનાન આશ્રમ'ના પૂ. સ્વામીશ્રી તદ્ગુપાનંદજીએ 'અપરોક્ષાનુભૂતિ' પર તા. ૧૩.૨.૮૭ થી તા. ૧૪.૩.૮૭ એટલે કે એક માસ સુધી વક્તવ્ય આપેલ. હોલની તમામ ખુરશી અને પગથિયા ઉપર લોકો બેસતા, હોલના બારણા ખોલીને લોકોને બહાર પણ બેસાડવામાં આવતા. પાંત્રીસ વર્ષ થઈ ગયા. મારી હાલની લગભગ છ માસની વિદેશ U.S.A. ની યાત્રા દરમિયાન ૫૦૦ પાનાનું અને ૧૪૪ શ્લોકનું 'અપરોક્ષાનુભૂતિ' પુસ્તક જેની સાતથી પણ વધુ આવૃત્તિ થઈ છે તે અભ્યાસ માટે મળ્યું. સ્વામીશ્રી તદ્ગુપાનંદજીએ તેમના પ્રકાશિત થયેલ તમામ પુસ્તકો શ્રી લક્ષ્મેશભાઈને ભેટ આપેલા અને શ્રી લક્ષ્મેશભાઈએ પોતે પ્રકાશિત કરેલ બ્રહ્મસૂત્ર, કઠોપનિષદ્ધ, રૂદ્રાભિષક વિગેરે પુસ્તકો સ્વામીજીને ભેટ આપેલ. આત્મ સાક્ષાત્કાર માટે ભક્તિ, જ્યોતિષ, યશ, ધૂન, કથા, પ્રવયન, યોગ, નિદિધ્યાસન, વેદાંત વિગેરે પ્રક્રિયાઓ છે. આદિ શંકરાચાર્યજીએ ઉપનિષદ્ધો, ગીતા, સ્તોત્રો, વિગેરે લખી તેમજ બ્રહ્મસૂત્ર વિગેરેના ભાષ્યો લખી ઘણું મોઢું કામ કરેલ છે. તેઓશ્રીનો જન્મ જ્યારે થયો ત્યારે ભારતમાં પાખંડ અને પાપાચાર ફાલ્યા-કૂલ્યા હતા. તાંત્રિકો, શાક્તો, કપાલિકોની બોલબાલા હતી. નાર્સિક સંપ્રદાયોનું જોર વધ્યું હતું. ત્યારે હિંદુ ધર્મનું સાચા અર્થમાં પુનઃ સ્થાપન કર્યું.

'અપરોક્ષાનુભૂતિ'ને સમજવા પ્રથમ 'પ્રત્યક્ષ' અને 'પરોક્ષ'ને સમજીએ. પ્રત્યક્ષ : જે વસ્તુ, વિષય કે વ્યક્તિને હું મારી સમક્ષ જ્ઞાનેન્દ્રિયની મદદથી જાણું છું તે ઈન્દ્રિય જન્ય જ્ઞાન છે અને તે 'પ્રભુનું જ્ઞાન કહી

શકાય. દા.ત., મહાન, વૃક્ષ, પર્વત વેગેરે. પરોક્ષ : જે વિષય ઈન્દ્રિયથી સૂક્ષ્મ છે જ્યાં જ્ઞાનેન્દ્રિય પહોંચી શકતી નથી, અર્થાત્ જે ઈન્દ્રિયગમ્ય નથી તેને પણ હું જાણું છું. દા.ત., રાગ, દેખ, સ્નેહ. આ બધાને હું પરોક્ષ રીતે જાણું છું, તે ઈન્દ્રિયગમ્ય નથી છતાં અનુમાનથી, મનથી, બુદ્ધિથી સમજી શકાય છે, આવું જ્ઞાન પરોક્ષ છે.

આત્મા નેત્ર, વાણી, ઈન્દ્રિય, તપ કે કર્મથી પ્રાપ્ત થતો નથી. આત્મા નથી પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ. તે અપરોક્ષ છે. તે બ્રહ્મ કે આત્મા છે તે જ માત્ર 'અપરોક્ષ' છે. 'રામ' કે 'કૃષ્ણ'ના દર્શન થાય પણ બ્રહ્મ કે આત્માના નહીં. પોતાના સ્વરૂપના કે આત્માને કે જે અપરોક્ષ છે તેને જાણવા-જોવા ઉપદેશની જરૂર છે. અનુભૂતિ અર્થાત્ અનુભવ. અપરોક્ષાનુભૂતિ એટલે જ આત્મજ્ઞાન કે બ્રહ્મજ્ઞાન, જેનો સાક્ષાત્કાર થાય, જેનાથી પરમ આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. ચિંતન મનનો તરાપો લઈ 'અપરોક્ષ અનુભૂતિ' જેવી જ્ઞાનનૌકા સમીપ પહોંચીને આત્મસાક્ષાત્કાર સુધી પહોંચી શકાય છે. છતાં સર્વકાળે, સર્વ સ્થળે આત્માના દર્શન થાય નહીં. જ્ઞાન દ્વારા જ અપરોક્ષ આત્મા છે તેને જાણી શકાય. જેને સ્વ સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કહેવાય છે. આ ગ્રંથ મોક્ષ - મુક્તિ - સાક્ષાત્કાર માટે જ છે.

આ ગ્રંથનો અભ્યાસી સાધન ચતુષ્પ (વિવેક, વૈરાગ્ય, પટ્ટસંપત્તિ, મુમુક્ષુતા) સંપન્ન હોવો જોઈએ. આપણે છીએ? પદાર્થમાંથી નજર ફેરવી પરમાત્મામાં સ્થિર કરવી તે વૈરાગ્ય. 'વિવેક' એટલે પોતાના શરીરથી ભિન્ન આત્મા સમજવો તે. 'પટ્ટસંપત્તિ' એટલે શમ, દમ, ઉપરતિ, તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા અને સમાધાન અને

સૌજન્ય :

સ્વ. નિર્મલાબેન જી. સોનેજીના સ્મરણાર્થે !

સ્વ. શ્રી ધનશ્યામભાઈ જી. સોનેજીના સ્મરણાર્થે, અમદાવાદ લોજ

મુમુક્ષતા એટલે મુક્તિની ઈચ્છા. આવી વ્યક્તિને સમૃદ્ધિ જરૂર અને નિરર્થક દેખાય. તેને યુવાની કે વૃદ્ધત્વ નથી. આ દેહને ત્રણ શરીર છે (૧) સ્થૂળ દેહ (ફીજીકલ ગ્રોસ બોડી) ને હથ, ફેફસાં, મજા, જઠર, આંતરડા અને અવયવ લોહી વિગેરે છે, જેને ડાઘુઓ ઉપાડે છે. (૨) સૂક્ષ્મ દેહ (સ્ટલ બોડી) જેને ડાઘુઓ ઉપાડી લઈ જતા નથી પણ વાસનાનાં સૂક્ષ્મ રૂપે નવા ગર્ભમાં પ્રવેશ કરી સુખ-દુઃખ ભોગવવા વારંવાર જરૂર લે છે. આના ૧૭ અવયવો છે. પ જ્ઞાનેન્દ્રિય, પ કર્મન્દ્રિયો, પ પ્રાણ અને મન-બુદ્ધિ (૩) કારણ શરીર (કોર્ઝલ બોડી) જે સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ શરીરનું કારણ છે. શરીરને જ આત્મા એટલે દોરીને સર્પ માનવું. તેવા અજ્ઞાનથી જ આપણે અનેક યોનીઓમાં પ્રવેશીએ છીએ. આત્મા અને દેહને બિના કરવાની દિશામાં પ્રયાણ કરવું તેજ આત્મવિચારણા. આત્મા શરીરથી બિના છે, તે કાંઈ કરતો નથી કરાવતો નથી. નવ દ્વારવાળા (૨ આંખ, ૨ નાક, ૨ કાન, ૧ મોં, ગુદા ૧, ઉપસ્થ ૧) નગરમાં - પૂરમાં રહે છે. છતાં આત્મા શરીરને સ્કુર્ટિન્ પ્રદાન કરે છે. આત્મા પાંચ કોષ (અન્નમય, પ્રાણમય, મનોમય, વિજ્ઞાનમય અને આનંદમય)થી પણ સૂક્ષ્મ છે. કબીર કહે છે, જેમ આંખમાં કીડી તેમ દેહમાં જગતનો નાથ વસેલો છે. મૂર્ખને તેનું જ્ઞાન નથી. માટે બહાર શોધે છે. આત્મા જ્ઞાન સ્વરૂપ અને પવિત્ર છે. દેહ માંસમય અને અપવિત્ર છે. છતાં, દેહ મોક્ષનું સાધન છે. માટે અપવિત્ર રહેતો નથી. શરીર અને આત્મા બંને વિરુદ્ધ ધર્મવાળા છે. બે વર્ષે સંબંધ કેવો ? હું શાંત સ્વરૂપથું, તે જ્ઞાન છે.

ચૈતન્ય કો કર બિના તન સે,

શાંતિ સમ્યક્ પાયેગા,

હોગા તુરત તૂ છિ સુખી

સંસાર સે છૂટ જાયેગા.

સંબંધ તજ દે, દેહ સે

હોજા અજર ! હોજા અમર !

મનનો સડો એટલે વિષય ચિંતન. કાળયકથી કોઈ બચ્યું નથી. બે ધંટીના પડ, તેમાં ઉપરના પડમાં ખીલો લગાડેલ હોય છે. પોતે પીસાતો નથી પણ દાઢા પીસાય છે. જ્ઞાન દ્વારા જ શરીરભાવ નાચ થાય. જ્ઞાન માટે સતત ચિંતન જરૂરી છે. જીવ વાસના પ્રમાણો આગળ જવાનો, દેહ પાછળ છૂટી જવાનો. દેહનું અભિમાન છોડો. મમત્વ, મોહ, શોક એ બધા મનનાં મળ છે.

સ્થૂળ દેહમાં બુદ્ધિ અને વિસર્જન છે જેમાં શૈશવ, યુવાની, પૌઢાટ્વ, વૃદ્ધત્વ અને વિસર્જન એવી સર્વ વિકારી શુંખલા છે. સૂક્ષ્મ શરીરમાં પણ કોધ, લોભ, મોહ, કામ એમ વિકારો છે. આત્મા અસંગ છે.

જીવન મુક્ત દશા એટલે શરીરનો સંહાર નહીં, ત્યાગ નહીં, શરીર સાથે મરવાની કિયા એ જ જીવનમુક્તિ. ન હું શરીર છું, ન તે મારું છે. આત્મા સ્વયં પ્રકાશિત છે, દેહ જરૂર છે. તેથી દેહ આત્મા ન હોઈ શકે. અજ્ઞાનમાં જે જીવ છે તે જ્ઞાનમાં આત્મા છે. શરીર સાથેના ગાઢ તાદાત્મયથી અવિદ્યા દ્વારા આત્મા જ જીવરૂપે ભાસે છે. સૂક્ષ્મ શરીર આત્મા ન હોઈ શકે. આત્મા કશાથી બન્યો નથી. સૂક્ષ્મ દેહ અવ્યાપક છે. આત્મા સર્વ વ્યાપ છે. બ્રહ્માંદો જ્ઞાતા કશાય ભયને પ્રાપ્ત થતો નથી એટલે કે શરીરના મોતનો ભય નાશ પામે છે. અપરોક્ષ અનુભૂતિનો નિયોડ કાઢીએ તો જીવ અને આત્માનો કે પિંડ અને બ્રહ્માંદનો ભેદ જ નથી. તત્વજ્ઞાની – આત્મજ્ઞાની જીવનમુક્ત હોય છે. જગતના વ્યવહારને મિથ્યા – સ્વભવત્ સમજ તેમાંથી મનને ઉપરામ કરવું. પ્રારખને પ્રલુનો પ્રસાદ ગણી સ્વીકારનારમાં જ સાર્થકતા છે. માટે શોક કે દુઃખ

સ્વ. અંજનાબેન સોનેજુના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી ભારકરભાઈ સોનેજુ, અમદાવાદ લોજ

અનુભવ્યા વિના પ્રારબ્ધ ભોગવી જગત સાથે અનુકૂળ થવું તે સર્વોત્તમ ચાવી છે. ત્રણ પ્રકારના કર્મ :

(૧) સંચિત કર્મ : અનેક કર્મ એવા છે કે જેના ફળ હજુ મળ્યા નથી, પણ મળશે તો ખરાં જ. જે ભોગવવા શરીર જરૂરી છે, નહીં ભોગવાએલું કર્મનું બેંક બેલેન્સ તે સંચિત કર્મ.

(૨) આગામી કર્મ : જેનું ફળ મળ્યું નથી, કર્મ શાંત થયું નથી પણ ફળ આપવા પ્રેરિત થાય છે તે.

(૩) પ્રારબ્ધ કર્મ : સંચિત કર્મ એ ધનુષ્ય અને પ્રારબ્ધ કર્મ એ બાણ છે. જ્યારે પ્રારબ્ધ કર્મ ભોગવાઈ જાય છે ત્યારે જ બાળની ગતિ સમાપ્ત થાય છે. સંચિત કર્મને નવી યોનિમાં, નવા જન્મે પ્રારબ્ધ કર્મ કહેવાય. પણ શરીરની જાતિ, યોનિ અને સુખ-દુःખ કોણ નકરી કરે ?

સમાધાન : સર્વથી મુક્તિનો એક જ ઉપાય કે મન, અર્થ, ભોગ અને આયુષ્ય પાછળ દોડે છે; તેને થંભાવી આત્મચિંતનનાં માર્ગે વાળવું અને શાનનાં બળથી પ્રારબ્ધ ભોગવીને પૂર્ણ કરવું, તે જ સંસારથી મુક્તિ છે. પ્રારબ્ધ કર્મ ભોગવવાથી અને આગામી અને સંચિત કર્મ આત્મજ્ઞાનથી નષ્ટ થાય છે. ‘હું બ્રહ્મ ધું’ તે આત્મજ્ઞાન. ત્રણે કર્મો શાનાજિનમાં ભસ્મીભૂત થતાં જન્મ-મૃત્યુના ચકનો અંત આવે છે અને શાન દ્વારા મુક્તિ કે મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે.

શાની-અજ્ઞાની બનેને પ્રારબ્ધ કર્મ ભોગવવું પડે છે, પણ અજ્ઞાની માને છે કે હું દુઃખ ભોગવી રહ્યો છું. જ્યારે શાની માને છે કે પ્રારબ્ધ તો શરીરને છે. હું તો આત્મ સ્વરૂપ છું. બ્રહ્મનું શાન થવાથી જગતનો નાશ થાય છે. આત્મચિંતન, મનન, નિદિધ્યાસન એ જ શાની માટે આત્મસમરણનું મેદાન છે. પ્રારબ્ધ અજ્ઞાનીને સમજાવવા માટે જ છે. શાનીને શરીરની કે પ્રારબ્ધની

ચિંતા હોતી નથી. દેહ પાંચના પ્રપંચથી બન્યો છે. પ પ્રાણ, પ શાનેન્દ્રિય, પ કર્મન્દ્રિય અને શરીર પોતે પણ પાંચ મહાભૂતનું બનેલું છે. આ પ્રપંચ સુષુપ્તિમાં અદેશ્ય થાય છે. તેથી પ્રપંચ સત્ય નથી. જો હું મને શરીર માનું તો પ્રારબ્ધ ધું અને બ્રહ્મ માનું તો પ્રારબ્ધ નથી. પ્રારબ્ધનો કદી સ્વીકાર થઈ શકે નહીં.

નિદિધ્યાસન : શાન પ્રાપ્તિનું સાધન છે. આજ્ઞા પંદર અંગો છે. આ મુજબ અભ્યાસ કર્યા વિના, સત્ત, ચિંતા, આનંદ સ્વરૂપ જે આત્મા છે તેની પ્રાપ્તિ થતી નથી. મુમુક્ષુએ લાંબા સમય સુધી નિદિધ્યાસન કરવું. ધનથી કોઈ અમર થઈ શકે નહીં. આ આત્મા દર્શનીય, શ્રવણીય, મનનીય છે. સાક્ષાત્કાર કરવા યોગ્ય છે. દર્શનીય જ્ઞાનચુદ્દિ દ્વારા જ્ઞાની શકાય, આત્મા પોતાથી જૂદો છે. શ્રવણીય ગુરુદ્વારા છે. આત્માને મનન - ચિંતન દ્વારા સમજવો - ધ્યાન દ્વારા સમજવો. ધ્યાન, ધ્યાતા, ધ્યેય એક થઈ જાય તેવું ચિંતન કરવું. મુખ્યત્વે અજ્ઞાન દૂર ના થાય ત્યાં સુધી નિદિધ્યાસન કરવું. આ નિદિધ્યાસન મુખ્ય સાધના છે - શ્રેષ્ઠ સાધના છે. નિદિધ્યાસન એ ધ્યાન નથી. ધ્યાનની ઈચ્છાથી થયેલો પ્રયત્ન તે નિદિધ્યાસન.

શરીર સત્ય છે તેવી વિપરીત ભાવના નિદિધ્યાસનથી દૂર થાય છે. તેના પંદર અંગો છે. (૧) યમ (૨) નિયમ (૩) ત્યાગ (૪) મૌન (૫) દેશ (૬) કાળ (૭) આસન (૮) મૂળ બંધ (૯) દેહની સમતા (૧૦) દાસ્તિની સ્થિરતા (૧૧) પ્રાણનો નિરોધ (૧૨) પ્રત્યાહાર (૧૩) ધારણ (૧૪) ધ્યાન અને (૧૫) સમાધિ. દર્શન એટલે જોવું નહીં પણ જાણવું. અપરોક્ષાનુભૂતિમાં ઈન્દ્રિય, મન, બુદ્ધિ, તર્ક બાધક છે. સ્વાભાવિક સહજ ભાવે કેળવાયેલી અને સતત જાગૃતિમાં થયેલી બ્રહ્મ વિચારણાને નિદિધ્યાસન કહે છે. સોફં,

સૌજન્ય : શ્રી ફખરુદ્દીનભાઈ ટી. કપાસી

ભાવનગર લોજ

શુક્રોહ, બુક્રોહ, મુક્તોહ, શિવોહહ, આનંદ સ્વરૂપોહહ આ વિચારણા કરવાની છે. આ પંદર અંગો પતંજલિ યોગ દર્શન અને વેદાંત દર્શન એમ બંને મુજબ મૂલવીશું. વેદાંત દર્શનથી નિદિધ્યાસન મહદ્દ અંશે સંન્યાસીઓ કહે છે.

(૧) યમ : વ્યક્તિનું જે નિયમન કરે તે યમ. નિદિધ્યાસનનું પહેલું અંગ આ માટે અભ્યાસ, વિવેક, વૈરાગ્યના બંધ બાંધવા. આથી વિષ્યાસુખ, પ્રવાહ બ્રહ્મની દિશામાં વળશે. પતંજલિ યોગ દર્શન મુજબ

(A) અહિંસા : બંનેમાં છે. અહિંસાનું સાનિધ્ય લઈ સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહનું અનુષ્ઠાન કરવાનું છે. હિંસાનો સહારો લેવાનો નથી. વેદાંતમાં અહિંસા એટલે શરીરની અને માનસિક હિંસા નહીં. કલેશ કે દુઃખ ન ઉપજાવવું તે. કોઈપણ વ્યક્તિ વિષે જાણો અજાણો રાગ કે દ્રેષ સંગ્રહિત કરવા તે સૂક્ષ્મ હિંસા છે, તે પણ નહીં. આપણે જ્યારે મનથી બીજાનું દુઃખ, તે મારું દુઃખ તેવું સમજાય ત્યારે જ આપણે મનથી અહિંસક બની શકીએ. વાણી દ્વારા બીજાનું અપમાન થાય તે વાણીની હિંસા. જીવમાત્રની હિંસાથી દૂર રહેવું. (B) અહિંસા અને સત્ય બેને ધૂટા ન પાડી શકાય. સત્ય ન બોલાય તો મૌન રહેવું. (C) અસ્તેય એટલે અન્યના દ્રવ્યમાં કર્મ, મન અને વાણીથી દૂર રહેવું. (D) બ્રહ્મચર્ય : બ્રહ્મમાં રમણ કરવું. સ્મરણા, કિડા, ગુપ્તવાર્તા, સંભોગ, રાગપૂર્વક જોવું તેવી કિયાઓ ન કરવી. (E) અપરિગ્રહ એ યમનું પાંચમું અંગ છે. પણ ડાયાબીટીઝમાં ડોક્ટરે ગળપણ ના લેવાનું કહું હોય અને તે ના લો તે અપરિગ્રહ નથી. ભોગ સાધનનો મમત્વ બુદ્ધિથી સ્વીકાર તે પરિગ્રહ અને ના કરવો તે અપરિગ્રહ.

(૨) નિયમ : નિદિધ્યાસનનું બીજું અંગ નિયમ અને સંયમ વિનાનું જીવન અવ્યવસ્થિત અને ધ્યેયહીન હોય છે. યોગદર્શન મુજબ નિયમ પાંચ છે : (૧) શૌચ - પવિત્રતા (૨) સંતોષ (૩) તપ (૪) સ્વાધ્યાય (૫)

ઈશ્વર પ્રણિધામ. વેદાંતમાં હઠયોગપ્રદીપિકા મુજબ નિયમની સંખ્યા દસ જણાવી છે. જે અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, ક્ષમા, ધૂતિ, દયા, આર્જવ, મિતાહાર અને શૌચ કહ્યા છે. સ્વામીજીએ યમમાં પણ યોગસૂત્ર મુજબ અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય પણ જણાવ્યા છે. બંને પુસ્તકો જુદાં છે. યમ અને નિયમ બંનેમાં આ દર્શાવ્યા છે, એટલે આપણે એટલું જ વિચારીએ કે મુખ્ય નિદિધ્યાસનમાં તો આવે જ છે. એટલે કરવાનું છે.

(૧) શૌચ : શરીરની બહારની અને અંદરની શુદ્ધિ તે શૌચ. અંદરની શુદ્ધિ પનિહત પદાર્થના ભોજનથી થાય છે. નેતિ-ધોતી વિગેરે પણ અનુકૂળ રહે તો કરવા, મનનું શૌચ રાગ, દ્રેષ, ઈર્ધા, મદ, માન છોડવા. (૨) સંતોષ બીજો નિયમ. જીવનયાત્રા ટકાવી રાખવા જે પદાર્થોની જરૂર છે તે માટે જ પ્રયત્ન કરવો. અન્ય બીજી જરૂરી પદાર્થોમાં અસ્પૃષ્ટા તે જ સંતોષ. સાધકે જે કાંઈ પ્રારબ્ધ અનુસાર મળે તેમાં સંતોષ માનવો. (૩) તપ અને યોગશાસ્ત્રમાં એક કિયા છે. વાસનાશ્રસ્ત વ્યક્તિ માટે આવશ્યક છે. વાસના વધુ હોવાથી ચિત્તમાં રજસ્ અને તમસ્સની પ્રાધાનતારૂપ અશુદ્ધ હોય છે. તેથી તેવી વ્યક્તિનું ચિત્ત અને ઈન્દ્રિયો વિષયોમાં સતત રમણ કરે છે. યોગમાં વૃત્તિઓનો નિરોધ જ અગત્યનો છે. તપ કરવાથી દેહને કષ્ટ પડે છે. ઈન્દ્રિયો નિર્બણ બને છે અને વિષયાકાર વૃત્તિનો નિરોધ કરવામાં સરળતા રહે છે. તપ શુભ કર્મ છે એટલે પૂણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. શરીરનું શોષણ કરવું તે ઉત્તમ તપ છે. મૌનત્રત રાખવું તે પણ તપ છે. તપ આચરનારે ધ્યાન રાખવું કે મનની પ્રસ્તાતાનો ભંગ ન થાય. શાસ્ત્રની આજ્ઞા મુજબ જ તપ કરવું. જીનરૂપી તપ જ સાચું છે, તેમ ગીતાજીમાં કહું છે. (૪) સ્વાધ્યાય એટલે મોક્ષશાસ્ત્રનું અધ્યયન કે મનન. સદ્ગુરુ દ્વારા અપાએલ મંત્રનો જપ કે ઈષ્ટદેવનો જપ તેમ પણ થાય. આથી ઈશ્વરનો અનુગ્રહ પ્રાપ્ત થાય છે માટે જ

(અનુસંધાન પાન-૦૪ ઉપર)

જીવિ 'શ્રેત પદ્માષ્ટમી' ઉજવણી કાર્યક્રમનો અહેવાલ જીવિ

પ્રસ્તુતિ

શ્રી રમેશ ડોલીઆ, સહમંત્રી
અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ

અમદાવાદ લોજ, અમદાવાદ દ્વારા આયોજિત 'શ્રેત પદ્માષ્ટમી' કાર્યક્રમનો અહેવાલ

તારીખ : ૧૨.૫.૨૦૧૯, રવિવાર,
સ્થળ : બાલકૃષ્ણ હવેલી, મહિનગર.
હાજર સભ્યો : ૭૦

કાર્યક્રમની શરૂઆત સવારે ૮.૩૦ કલાકે ધ્યાન અને યુનિવર્સલ પ્રેરણ દ્વારા થઈ. ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીએ આ કાર્યક્રમની ભૂમિકા સમજાવી. હાજર સર્વ સભ્યોનું સ્વાગત કર્યું. સુંદર ભજનના ગાનથી સમાચાર આધ્યાત્મિક વાતાવરણ પ્રસરી ગયું.

ત્યારબાદ સહમંત્રી શ્રી રમેશ ડોલીઆએ મેડમહેલેના પેટ્રોવના બ્લેકેટસ્કીના જીવનની અગત્યની તવારીખો દર્શાવી. તેમની ઈચ્છા મુજબ તેમના દેહાવસાનના દિવસને 'શ્રેત પદ્માષ્ટમી' નીમિત્તે મળીને 'ભગવદ્ ગીતા', 'મૌનનો નાદ' ને 'લાઈટ ઓફ એશિયા' માંથી વાંચન કરવું તે અનુસાર આજના ત્રણ વક્તાઓનો પરિચય આપ્યો ને તેમનું સન્માન પુષ્પ ને ખેસ દ્વારા કરી પ્રવચનો આપવા નિમંત્રણ આપ્યું.

પ્રથમ પ્રવચન 'મૌનનો નાદ' પર ડૉ. વર્ધાબેન પટેલે સુંદર રીતે તેના અગત્યના પાસાઓને યાદ રાખી શકાય તેમ સમજાવ્યા. મૌનની અગત્યતા પર ભાર મૂકીને સભ્યોને તેની શરૂઆત કરવા આકર્ષિત કરી શક્યા.

બીજું પ્રવચન 'ભગવદ્ ગીતા' પર શ્રી પ્રો. હરિવદન છીંકણીવાળાએ આપ્યું. તેમણે ગીતાના ૧૨ માં અધ્યાયના ૨૦ શ્લોકોમાં ભક્તિયોગ વિષે વિસ્તારથી ભક્તના લક્ષણોને સાધનોનું વર્ણન કર્યું.

લસ્સી સહિત ૨૦ મિનિટના વિરામ બાદ પ્રમુખ શ્રી પ્રકુલભાઈ શાહે યોગદાન આપનાર સભ્યોનું પુષ્પો ને ખેસથી સ્વાગત કર્યું. સ્વ. અંબાલાલ ભત્રી જેમના સૌજન્યથી આજનો પ્રોગ્રામ રાખેલ છે તેમને પણ યાદ કર્યા ને તેમના પુત્ર શ્રી ધર્મશભાઈ કીરીનું પણ સન્માન કર્યું. અન્ય યોગદાન કરનાર

શ્રી હિવ્યેષભાઈ મહેતાનું સન્માન શ્રી મધુભાઈ શાહે અને શ્રી અનિરુદ્ધભાઈ શાસીનું સન્માન શ્રી જયંતીભાઈ પરમારે કર્યું. શ્રી હસમુખભાઈ પંડ્યાનું સન્માન શ્રી રમેશભાઈ ડોલીઆએ કર્યું. શ્રી હસમુખભાઈ પંડ્યાએ હવે પછીના દિવાળીના પ્રોગ્રામ માટે રૂ. ૫૦૦૦/- નું યોગદાન આપેલ છે.

ત્યારબાદ શ્રીજી પ્રવચન 'લાઈટ ઓફ એશિયા' પર થિયોસોફીક જ્યોતિના તંત્રી શ્રી હર્ષવદનભાઈ શેઠે આપ્યું. ગૌતમ બુદ્ધના જીવનની વિગતો કુમબદ્વારાની તેયુગનો પરિચય સુંદર કરાવ્યો. સભ્યોને જાણે એક ફિલ્મ સામેથી પસાર થતી હોય તેમ બુદ્ધના વિવિધ પાસાઓને વણી લીધા.

અંતમાં સોકેટરી શ્રી ભરતભાઈ ચુડાસામાએ આભારવીધી કરતાં સર્વ વક્તાઓ, હાજર સભ્યો વિગેરેનો આભાર માન્યો.

બપોરે ૧.૩૦ વાગે ભોજન લીધા બાદ કાર્યક્રમનું સમાપન થયું.

• • •

શ્રદ્ધાંજલિ

મૈત્રેય બ્રહ્મવિદ્યા મંડળ, બાલાસિનોરના ખૂબ જૂના થિયોસોફીસ્ટ શ્રી કાંતિલાલ વિરયંદ શાહનું ૮૫ વર્ષની વયે અવસાન થયેલ છે. તેમનો ડિપ્લોમા નંબર પ્રેપ્રે ૧૪ છે. દીર્ઘયું સભ્યે બાલાસિનોરની લોજમાં ઉત્સાહથી રસપૂર્વક કાર્ય કરીને નિષ્ઠાવાન કાર્યકર તરીકે અન્ય સભ્યોને ખૂબ જ પ્રેરણ આપેલી. સદ્ગતના આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તેવી પ્રાર્થના લોજ તેમજ ફેડરેશનના સૌસભ્યો કરે છે અને પોતાનાં શ્રદ્ધા સુમન અર્પે છે.

સ્વ. કલાભેન કાંતિલાલ પટેલના સ્મરણાર્થે

સૌજન્ય : શ્રી કાંતિલાલ પી. પટેલ, સનાતન લોજ, સૂરત

શ્રી ગુરુચરણે “કાવ્યાનુવાદ”

પ્રસ્તુતિ

શ્રી કનુપ્રસાદ મ. પાઠક
રેવા લોજ, વડોદરા**ગતાંકથી આગળ...**

સર્વ જ શક્તિમાન ઈશ બાપક છે જગમાં જ
એવા ઈશ્વર આપમાં, હાઈને ખગમાં જ - ૩૬૦
શ્રદ્ધાને દૃઢ નિશ્ચયે કાર્ય થવાનાં પૂર્ણ
ઈસ્વર આપ જ એક છો સામર્થ્ય સંપૂર્ણ - ૩૬૧
કરો મનોમન પ્રાર્થના ઈશ્વર પાસે આજ
શ્રદ્ધા-શક્તિ પૂર્ણ હો પૂર્ણ કરું સત્કાજ - ૩૬૨
માનવ પૂર્ણ કરે સદા હિમાલય સમ કાજ
માનવ-મન હું પૂર્ણ હું સાફલ્યે કરું કાજ - ૩૬૩
પરમેશ્વર છે હાઈમાં ઈશ્વર જેવો હું જ
માટે કાર્ય કરીશ હું ના, ના નિષ્ફળ હું જ - ૩૬૪
દીક્ષા માર્ગ પ્રવાસમાં પથિક માત્ર જ હું જ
ઈચા શ્રદ્ધા પૂર્ણ છે. ના અવરોધ હું જ - ૩૬૫
જળને પી ગજવેલાના દ્રઢતા ધરે સદાય
ઈચા-શક્તિ પૂર્ણ પણ દિવ્ય પ્રવાસ મપાય - ૩૬૬

પ્રેમ – ૫૭

સર્વ શ્રેષ્ઠ આ પ્રેમ છે. પ્રેમ જ જીવન સૂત્ર
સર્વ સાધન વિશ્વનાં પ્રેમ થકી સન્મુખ - ૩૬૭
પ્રેમ સબળ જો હાઈમાં પ્રાપ્ત કરાવે સર્વ
સધણાં સાધન સર્વદા પ્રેમ વિના જ અપૂર્ણ - ૩૬૮
જન્મ મરણ ચકાવ આ લાગે અનહંદ ત્રાસ
તીવ્રેચા મુક્તિ તણી પ્રેમ થકી સુસાધ્ય - ૩૬૯
અનેક અર્થ જ પ્રેમના એક મહત્વનો જાણ
ઈશ્વરથી સંલગ્ન તે એવો અર્થ મહાન - ૩૭૦
એવો અર્થ કરે ઘણા એ નથી યોગ્ય કે શુદ્ધ
ઈશ્વરનું જોડાણ તે પ્રેમનું હોય સ્વરૂપ - ૩૭૧
સ્વાર્થ તહીં ભરપૂર છે અર્થ ન પૂર્ણ ગણાય.

માત્ર જ ઈચ્છા પણ નહીં દ્રઢ સંકલ્પ સજીવ - ૩૭૨
સંકલ્પે તલ્વીનતા એવી હો ઉત્કટ
અન્ય સ્થળે ના લાગણી, ભાવ જ હો અતિ ઉચ્ચ - ૩૭૩
સંકલ્પ હજો એવો સદા ઈશ્વર-એક્ય સધાય
સ્વાર્થ કદી લવલેશ ના દુઃખ સર્વ કપાય - ૩૭૪
સંસારે દુઃખ દર્દને રોગ-દેહને કદ
સંકલ્પ કદી ના એ રહે ઈશ્વર કરશે મુક્તા - ૩૭૫
સંકલ્પ કરો નિઃસ્વાર્થનો ઈશ્વર-પ્રેમ જ એક
નિઃસ્વાર્થ રહેવું કાર્યમાં ઈશ્વર અર્પિત એજ - ૩૭૬
ઈશ્વર પ્રેમ સ્વરૂપ આ પ્રેમ જ ઈશ્વર કાજ
પ્રેમ-મય નિઃસ્વાર્થ તો ઈશ્વર એજ ગણાય - ૩૭૭
પ્રકાર બે છે પ્રેમના વ્યવહારે દરરોજ
ઈજા નહીં જીવમાત્રને એવો પણ લે બોધ - ૩૭૮
ઈશ્વર જળહળ વિશ્વમાં ઈશ્વર પ્રેમ સ્વરૂપ
શોધો તક તેથી સદા હો સહાય જ શુદ્ધ - ૩૭૯
ઈજા ના કરવી કદી મનદેહે દઈ ત્રાસ
ઈશ્વર-પ્રેમ સ્વરૂપ સૌ સમજો સાદી વાત - ૩૮૦
ત્રાસ પાપો આ વિશ્વમાં વધુ કરે નુકસાન
નિંદા-વ્લેમ ને કુરતા ત્યાગ કરો ધરી ધ્યાન - ૩૮૧
પ્રેમ વિરુદ્ધ જ આ બધાં જગના રોગ મહાન
પાપ થશે ચેતો સદા બંધુત્વે હો ભાવ - ૩૮૨
પાપ જ આ કળીકાળનાં જાંઝાં વધતાં જાય
શાને સાવધ ના રહો નસ્વર દેહ જણાય - ૩૮૩
અટલ મહેચા હો સદા માનવ માટે એજ
ઈશ્વર-પ્રેમ મગન તે પાપ જ સહુ ત્યજે જ - ૩૮૪
અશુદ્ધ વિચારોથી સદા નિંદાની શરૂઆત
પાપ થશે ગુન્ઝા ઘણા આત્મધાત રજૂઆત - ૩૮૫
(કમશઃ)

શાખા સમાચાર

- શ્રી ગિરનાર થિયોસોફિકલ લોજ, જૂનાગઢ :- એપ્રિલ-૨૦૧૮ દરમિયાન ૭મીએ પ્રાર્થના બાદ શ્રી નરેશભાઈ ત્રિવેદીએ ભારત સમાજ પૂજા કરાવી. ૨૧મીએ શ્રી યોગન્દ્રભાઈ દેસાઈએ ‘નારદ ભક્તિ સૂત્ર’માથી ભક્તિ તથા પ્રેમ વિષે પ્રવચન આપ્યું.
- મૈત્રેય ગ્રહવિદ્યા મંડળ, બાલાસિનોર :- એપ્રિલ દરમિયાન પાંચમીએ યોગવિશીષ રામાયણા ઉપશમ પ્રકરણના સર્ગ ૮૦ માં ‘જીવનમુક્ત અને વિદેહમુક્ત પુરુષોના ચિત્તનાશના વર્ણન’ વિષે શ્રી મુકેશકુમાર કાકાએ વક્તવ્ય આપ્યું. ૧૨મીએ સભ્યો દ્વારા તેજ વિષય પર પ્રશ્નોત્તરી અને ચર્ચા થઈ.
- પૂણાંદ લોજ, પેટલાદ :- મે મહિનાનાં બીજા રવિવારે પ્રમુખશ્રી મહુલ્લભાઈ જી. પેટલની નિશ્ચામાં સર્વધર્મ પ્રાર્થનાથી સભા શરૂ થઈ. ડૉ. ભાવેશ મેનગરે ‘ઉનાણમાં કેવા પ્રકારના ખોરાક ખાવા તથા ગરમીમાં ચામડીનું રક્ષણ કેવી રીતે કરવું’ તે બાબતે સમજ આપી. લોજના પૂર્વ મંત્રીશ્રી જગદીશ મેકવાનની સુપુત્રી કુ.
- રશ્મિના લગ્ન આ દિવસે સાંજના હતા. સભા પૂરી થતાં હાજર સૌ સભ્યો રશ્મિના લગ્ન સમારંભમાં હાજરી આપવા નિકળ્યાં.
- રેવા લોજ, વડોદરા :- મે દરમિયાન પાંચમીએ ‘દિક્ષાનો માર્ગ’ વિષે શ્રીમતિ ચિત્તલબેન પટેલ, ૧૨મીએ ‘સત્યમ, શિવમુ, સુંદરમુ’ વિષે શ્રી હર્ષદભાઈ દવે તથા ૧૮મીએ ‘શેત પચાષ્ઠમી અને બુદ્ધ પુર્ણિમા’ વિષે શ્રીમતિ પરવિનબેન પટેલે પ્રવચનો કર્યા. ૨૫મીએ સર્વ સભ્યો દ્વારા ભારત સમાજ પૂજા અને શાતવાહક વિષિ કરવામાં આવી.
- સાનાતન લોજ, સુરતન : - મે દરમિયાન ૧૮મીએ ‘અષાવક ગીતા’ વિષે શ્રી પ્રશાંતભાઈ શાહ, ૮મીએ ‘શેત પચાષ્ઠમી દિન’ વિષે શ્રી ઉદ્યભાઈ પાકાવાળા, ૧૫મીએ ‘કબીર બીજક’ વિષે શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ સરડવા અને ૨૨મીએ ‘સર્વોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ’ વિષે શ્રીમતિ સુવણ્ણબેન શાહે પ્રવચનો આપ્યા. ૨૮મીએ ભારત સમાજ પૂજા કરવામાં આવી.

જાહેરાત નં. ૨ : ઈન્ડિયન સેક્શન સ્ટડી કેમ્પ

થીમ : ટીચીંસ ઓફ થિયોસોફી અને જે. કૃષ્ણમૂર્તિ

અભ્યાસ માટેનું પુસ્તક : A Jewel on a Silver Platter – By Prof. P. Krishna. પુસ્તકની યાદી પ્રમાણેની કિંમત રૂ. ૪૫૦/- ઈન્ડિયન સેક્શનના બુકશોપ (વારાણસી) પરથી સ્ટડી કેમ્પ દરમિયાન રૂ. ૨૫૦/- માં ઉપલબ્ધ છે.

ઉપરોક્ત વિષયનો સ્ટડી કેમ્પ બીજી ઓક્ટોબરથી ૪ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૮ દરમિયાન છે. કેમ્પમાં અભ્યાસ ગ્રો. પી. કિષ્ણા કરાવશે. જેઓ પૂર્વ સેકેટરી, રાજ્યાટ એજયુકેશન સેન્ટર, કૃષ્ણમૂર્તિ ફાઉન્ડેશન, ઈન્ડિયા, વારાણસીના છે. જે.કૃ. સાથે કેટલાંક વર્ષો નિકટતાથી કાર્ય કરેલું હતું, તેઓશ્રી T.S. ના આજીવન સભ્ય છે.

ભાગ લેનાર સભ્યોએ મોડામાં મોદું ૧ લી સાપેભર, ૨૦૧૮ સુધીમાં નીચે જાહેરાતે વ્યવસ્થા પ્રમાણે ફી મોકલવાની રહેશે.

(૧) સૂર્યાશ્રમ : રૂ. ૧૬૦૦ (રૂ. ૧૫૦/- દૈનિક રહેઠાણ, રૂ. ૨૦૦/- દૈનિક ભોજન વ્યવસ્થા)

(૨) અન્ય આવાસો : રૂ. ૧૨૦ (રૂ. ૫૦/- દૈનિક રહેઠાણ, રૂ. ૨૦૦/- દૈનિક ભોજન વ્યવસ્થા)

ઉપરોક્ત રકમમાં રૂ. ૨૦૦/- રજીસ્ટ્રેશન ફી, રહેઠાણ તથા ભોજન વ્યવસ્થાનો સમાવેશ થાય છે. રહેઠાણ વ્યવસ્થા તા. ૧ લી ઓક્ટોબર ના બાપોર પાંચમી ઓક્ટોબરની સવારે ૧ ૧. વાગ્યા સુધી રહેશે. તા. ૧ લી ઓક્ટોબરે લંચ તથા ડીનરની વ્યવસ્થા રહેશે. પાંચમી ઓક્ટોબરે ફક્ત સવારના નાસ્તાની વ્યવસ્થા રહેશે.

સૂર્યાશ્રમમાં ૩૦ સભ્યો તથા અન્ય રૂમોમાં હવે વ્યક્તિગોની વ્યવસ્થા થઈ શકશે. જેમાં ‘વહેલા તે પહેલાના ધોરણે’ વ્યવસ્થા કરવામાં આવશે.

અન્ય બાબતો જેવી કે રજીસ્ટ્રેશન કેન્સલ કરવું તથા સભ્યોએ મોકલવાના નાણા તથા અન્ય વિગત જાહેરાત નં. ૧ પ્રમાણે રહેશે.

(ધી ઈન્ડિયન થિયોસોફિસ્ટમાં પ્રગટ થયેલી જાહેરાત પ્રમાણે છાપ્યું છે.)

બંને જાહેરાતોમાં સહી શ્રી પ્રદીપ એચ. ગોહિલ, જનરલ સેકેટરીની છે.

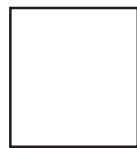
RNI Code No. GUJ / GUJ / 2015 / 71878, dated 24-05-2017
Registered under Postal Registration No. AHD-C/80/2017/2020 valid upto
31st December-2020 issued by the S SPO'S Ahmedabad City Division, permitted
to post at Ahmedabad PSO on 12th of every month.

Printed Matter Periodicals

THEOSOPHIC JYOTI

June-2019

To :

If Undelivered Return to : HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH
9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.

હિમગીરી નિવાસી

પ્રસ્તુતિ

સ્વ. કમલાભેન ઠક્કર

હિમગીરી નિવાસી, મહાપુરુષો હૃદય તમને સ્મરૂં
આશિષો યાચી તમારા કાર્યોનાં આદર કરું

આત્માની ઓળખ વધેને, દેહના ટેવો તો ઘટેઅને (II)
એકતા વ્યાપે જગે એ ભાવ અંતરમાં ભરું (II)
હિમગીરી નિવાસી.....

સત્ય જ્ઞાનના પ્રણેતા, 'કુથહુમી' દેવા નામું,
સિધ્ધ સંઘ અને રૂષિના સંઘને
તમ મન ધરું (II)
હિમગીરી નિવાસી.....

આશિષો યાચી તમારા કાર્યનો આદર કરું
કાર્યનો આદર કરું, કાર્યનો આદર કરું

પ્રકાશક : શ્રી હર્ષવદન એમ. શેઠ

માલિક : ગુજરાત વિયોસોફ્ટકલ ફેડરેશન, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

મુદ્રક : નૈષધ પ્રિન્ટર્સ-વિકમભાઈ પટેલ નારશપુરા ગામ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૩ ફોન: ૨૭૪૮૯૬૨૭, ૮૮૮૮૪૨૨૦૧૦

Printed and Published by HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH on behalf of GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION and Printed at Naishadh Printers, Nr. Municipal School, Narampura Gam, Ahmedabad-380013 and published from GUJARAT THEOSOPHICAL FEDERATION, 9 Apurva Bungalows, B/h. Sharda School, Bhuyangdev, Sola Road, Memnagar, Ahmedabad-380052.
Editor - HARSHAVADAN MOHANLAL SHETH